

УВАГА, ТИРАН НА ПОРОЗІ!

Леонід Брежнєв, центральна фігура в світовій змові, що ставить своєю ціллю поширення системи комуністичного рабства на всіх континентах під гегемонію Москви, приїде до Америки як високий гість американського Уряду, як фактичний "червоний цар" найбільшої і останньої колоніальної імперії, що під обидною назвою Союзу Радянських Соціалістичних Республік являє собою тепер "мирне співіснування" з "американськими імперіалістами" і "акулами Волл-Стріт".

Ні для кого не є таємницею, чому Брежнєв, учасник сталінських погромів і колес-його вірний учень, що спротивлявся правтвасі тепер в СССР сталінські методи правління, вибрався з-поза кремлівських мурів у таку далеку подорож. Ця "таємниця" цілком розкривається вже після його відвідин у Бонні, в Західній Німеччині, про яку ще недавно трубили советська преса, як про країну, що нею правлять "революційні" і гітлерівські наслідники. Брежнєв хоче добитися від Заходу допомоги в латанні розхитаної советської промисловості і в витягненні з глибокої і постійної кризи советського сільського господарства. Брежнєв узяв на себе непосильне завдання привернути Москві дано вже втрачений нею ореол комуністичного "Нового Риму".

Матеріально-технічна допомога, якої добивається під Америкі Брежнєв, статус "управління" держави" для СССР певно не облігчить долі повоєнних Москвою народів — всі ті мільйони і навіть цілі фабрики, що їх дарила Москва з Америкі, працюють на далішнє озброєння СССР, що це в більшій мірі поглиблює небезпеку для Заходу, коли в ЦК КПСС вирішуватимуть, що вже вибила година для "останнього і рішального бою".

"Дружба" поміж Вашингтоном і Москвою розвіє надії найкращих союзників Америки — уярмлених Москвою народів на допомогу, боляч моральну, західних демократичних держав, які задля власного зиску готові "торгувати" навіть з катіллами, нехтуючи чим принципами свободи для всіх, тонути в "Загальну Декларацію про права людини", що на її засадах створено Організацію Об'єднаних Націй.

Приїзд червоного хана Брежнєва до Америки відбувається саме в той час, коли в Україні і інших т. зв. національних республіках СССР ведеться найжорстокіша боротьба проти "буржуазних націоналістів" — молодих патріотів, які борються за права своїх народів, відібраних від них владою, що називає себе "робітничо-селянською". Тож у той самий час, коли в Близькому Дорі проголошують "тогати" за "співіснування" торгівлі, у містах КГБ в Києві, Львові, Харкові допитуватимуть за порушення засад "соціалістичної законності" нових морозів, караванських, осадних... У той самий час, коли советська преса пишатиме про розквіт "соціалістичної економіки", навантажені американським шпигунством кораблі вилізуть до берегів "країни рад", а в тій країні бракує вже навіть основних продуктів харчування.

Брежнєв має мільйони ворогів і у себе вдома, і в широкій світі. Всі гріхи Хрущова, за які відставлено його з ганьбою на пенсію, тяжать і на Брежнєва. І успіхи його в закордонній політиці не переважають "гріхів" на терезах, що стоять в Політбюро ЦК КПСС, визначаючи місце "першого з-поміж рівних". Вочевиддя успіхи советських "виборців народу", вочевиддя успіхи поїзди ними існують від першого ж дня, коли прийшли більшовики до влади. Тож чи не поставлять колись, може і в близькому майбутньому за найбільший гріх Брежнєву сталінські ортодокси його заляцання до "американських імперіалістів".

Вітер історії щораз швидше перегортає сторінки, в яких Боже Провидіння записує події, що змінюють відносини між народами, відносини в малих і великих країнах. І колись люди з подивом читатимуть про те, як в Америкі — батьківщині свободи, яку за зрадою світової статки Шевченко, приймали з почестями вельмож з руками, обгаряченими кров'ю тисяч і тисяч невинних жертв.

Українська громада в Америкі, як і інші емігранти з країн Східної Європи, як і мільйони американців в їх моралі і справедливості осуджують "співіснування з червоним дияволом" і протестують проти приїзду його відпущника з усмішкою хунхуза і з поглядом на спиною.

Брежнєв в Америкі зустрінє українська громада організованими масовими протестами і демонстраціями, щоб і там, на далекій Україні, наші люди довідалися, що їхні землі, які змушені були покинути рідні землі, не заснули, заколисані американським добродушством, а активно, в міру можливостей, допомагають своїй Батьківщині скинути кайдани московсько-більшовицького неволі і захити вільним життям на своїй оплодотвореній землі.

Євген Сверстюк засуджений на сім років ув'язнення. КГБ знущується над українськими політичними в'язнями

Нью-Йорк. (Пресова служба ЗП УГВР). — З Українці наслідки додаткові інформації про долю літературного критика Євгена Сверстюка. Його, подібно як і Івана Світличного, засудили не на п'ять, але на сім років ув'язнення суворого режиму та на п'ять років заслання. Івана Дзюбу, згідно з нашими попередніми повідомленнями, засудили на п'ять років ув'язнення, без додаткових років заслання. Треба згадати, що стан здоров'я Дзюби дуже незадовільний.

Українські політичні в'язні, які перебувають в концетраційних таборах Мордовської АРСР, зазнають постійних переслідувань в'язничної адміністрації. І так в жовтні 1972 р. довголітнього в'язня Івана Лячука, кол.

учасника визвольного руху, органи КГБ намагалися отруїти горілкою, що в будинку одержав один із в'язнів в день своїх уродин. Про Лячука відомо, що він народився 1925 р. в Луцьку, а в 1948 р. був засуджений на 25 років ув'язнення. Іншого українського політв'язня, Дмитра Верхоляка, засудженого ще при кінці 1940-х років на 25 років ув'язнення, важко хворого на серце, відібрали йому статус інваліда, посилають на важкі роботи. Причина в тому, що він відмовився написати заяву із засудженням свого минулого. В 1969 р. Верхоляк підписав в таборі петицію в об'єднанні репресованого російського поета, А. Гінзбурга. Верхоляк — колишній студент медицини.

УННА вніс меморіал до Об'єднаних Націй в справі 40-ї річниці голоду та сучасних подій в Україні

Нью-Йорк, Н. Й. (УККА). — В дні 29-го травня п. р. чотири дні після Скорбної Маніфестації у Вашингтоні, Екзекутивна УККА переслала довший меморіал до рівні Курдів Валіджидови, генеральному секретареві Об'єднаних Націй, в справі 40-річчя великого голоду в Україні та широкій протестній дії українців у вільному світі проти сучасного переслідування українських культурних діячів в Україні.

Меморіал "Советсько-російське народодобивство в Україні", підписаний президентом УККА проф. Л. Е. Добрянським, розглядає ряд аспектів московсько-большевицької політики, яка довела до катастрофічного голоду в рр. 1932-1933 в Україні. На вступі в меморіал подано як Москва завоювала Україну, хоч советський уряд визнає Україну за самостійну державу двома актами, та як "Україну", "аведено" в склад СССР приклиці 1922 року.

Безпосередньою причиною голоду в Україні, сказано в меморіалі, була спеціальна політика Центрального Комітету компартії, що залунав перевести "індустріалізацію" СССР в короткому часі. Одним з методів цього

процесу була насильна колективізація сільського господарства, яка стрінула великий опір в Україні, головно з боку українського селянства, яке мало глибококорінне почуття приватної власності. Не зажаючи на це, Кремль та його комуністичні погані в Києві видавали драконські закони та карали смертю тих, що не хотіли або не були в силі здати збіжжя державі. Внаслідок цієї політики в Україні загинуло понад мільйон людей. Даліше, меморіал закликає про широкій відгомін про голод в Україні у світі та заходи таких організацій, як Ліга Націй, Міжнародний Червоний Хрест та Конгрес Європейських Націоналістів. Меніши, як теж дебати про голод в англійському та бельгійському у парламенті та в американському Конгресі.

Остання секція меморіалу присвячена найновішим подіям в Україні, головно арештуванням і засудуванням українських культурних діячів. УККА попросила, щоб копію меморіалу були роздані всім членам Об'єднаних Націй.

Рівночасно, копію меморіалу переслано до державного секретаря В. П. Роджерса та американського посла в Україні (Закінчення на стор. 5-й)

Завершено підготовку до першого бенкету-балу у 80-річчя "Свободи" в Джерзі Сіті цієї суботи

Джерзі Сіті. — Підсумки дотеперішніх заходів, зокрема зголошень учасників, остаточне встановлення програми та розподіл функцій під час першого бенкету-балу з нагоди 80-річчя "Свободи", що має відбутися тут у великій залі Українського Народного Дому при 90-96 Фліт вулиці вже цієї суботи, 16-го червня, о год. 5-й по полудні, була предметом наради і рішень Об'єднаних Окружних Комітетів Відділів Українського Народного Союзу стейту Нью-Джерзі, що відбулися тут у понеділок, 11-го червня ввечері. Наряді відкрив і ними проводив голова Об'єднаних Комітетів та голова Окружного Комітету Надгрудоскопського Окружжя Миколу Сірій, і в них, крім нього, взяли участь представники Окружних Комітетів з Ньюарку-Ірвінгтону, Перт Амбю, Пассейку та з Надгрудоскопського Окружжя: Юліан Баранюк, Ярослав Лесків, інж. Омелян Граб, Іван Хомко, Василь Марущак, Михайло Шкодин, Михайло Жук, Дмитро Дидик та М. Мигаль. Згідно з інформацією з поодиноких Окружж, уже зголошено до участі в цій першій ювілейній імпрезі з нагоди 80-річчя

ВЕРХОВНИЙ АРХІЄПІСКОП ВІДВІДАВ НОРМАНА КАЗІНСА, ПОСЕРЕДНИКА ЙОГО ЗВІЛЬНЕННЯ З КАТОРГИ

Нью-Йорк (З.С.). — Нью-Йорк міжнародної дипломатії на вершинах, позакулісові ходи та елементи чисто людського порядку, які часто-густо заважують на кінцевому висліді формальних заходів, були відтворені у фактичних деталях під час 1-годинної зустрічі Верховного Архієпископа і Кардинала Блаженнішого Носифа Сліпного із редактором Нормана Казінсом, посередником у справі звільнення тодішнього советського в'язня. Ред. Казінс гостив теперішнього Первоієрарха Української Католицької Церкви у своєму помешканні тут в понеділок ввечері, 11 червня.

Після цілоденних відвідин українських католицьких папарій в Понкерсі, Асторії та обителі оо. Василія в Глен Ков, Блаженніший прибув до раз до центру ньюйоркської України — долішнього Мангеттену — де відвідав і поблагословив новонабутий Будинок Українського Інституту Суспільних Наук при 231 Схід 14-й вулиці й оглянув виставку мистецтва ОМУА в Літературно-Мистецькому Клубі. Не зважаючи на гнітущу спекуту, яка досягла рекордних 95 ступенів Фаренгейта, та всупереч ранішнім погодам, що Блаженніший не зміг додержуватися програми дня, відвідини відбулися згідно з наміченим планом, хоч із дво-годинним спізнанням, за що й куртуазно вибачався Блаженніший перед ред. Казінсом, коли цей привітав його у дверях свого помешкання в ексклюзивній секції горішнього Мангеттену.

"Я безмежно врадуваний таким здоровим виглядом Кардинала", — заявив ред. Казінс, який відіграв ключову роль, як посередник поміж Ватиканом, Вашингтоном і Москвою у справі звільнення Верховного Архієпископа, про що він опісля звітвав у статті виданого ним журналу "Saturday Review" та описав в книжці "Improbable Triumvirate" ("Неправдоподібний тріумвірат").

Блаженніший Йосиф, який прибув на зустріч-розмову з ред. Казінсом в товаристві Владика Йосифа Шмондока й Ісидора Борецького та гол. передсідки УНСоюзу Носифа Лисогора, цікавився передусім деталями заходів бл. Папи Івана ХХІІІ і бл. президента Джана Кеннеді у справі його звільнення з московського ув'язнення та перетракціями ред. Казінса з Нікітою Хрущовим у Москві. В тріумвіраті — частинно в англійській, частинно в українській мовах, при чому Владика Ісидора і п. Лисогору служили своїм знайомим обох мов — Кардинал Йосиф розповідав про свої перші враження і реакцію на вістку про своє звільнення.

"Кардинал Йосиф", — твердив ред. Казінс, — "це Ваш духовний провідник. Ваші світські чинники повинні примувати до них намічені цілі усім їм доступним світським засобами". "Це надзвичайно спосібна і розумна людина", — говорив Блаженніший про ред. Казінса. — "Я йому багато завдячую і для мене це була особлива приємність гостювати в нього".

Теплими обіймами та обіцянками недалекої зустрічі в Римі розсталися ці дві особистості міжнародного стажу — церковний провідник і журналіст, українець і американець — яких злучила доля і єдина місія на перехресті знаменних політичних подій.

"Нью Йорк Таймс" звітував про відвідини Первоієрарха УКПЦ

Нью-Йорк. — У першому міському виданні з понеділка 11 червня, газета "Нью Йорк Таймс" помістила на 10-тій сторінці таке повідомлення:

"Українські католики східного обряду віддали емоційний та бурхливий привіт Йосифові Кардиналові Сліпному, 81-річному провідникові їх Церкви, коли він розпочав відвідини метрополітальної округи.

"Куди б він не пішов, на-товпи вітали Кардинала як бажання українських вірних здобути для своєї малознаної у світі спільноти півавтономного статусу Патріархату в

Блаженніший Верховний Архієпископ Кардинал Носиф Сліпний

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД МУСИТЬ УПІМНУТИСЬ ЗА СВОЇ ПРАВА...

СЛОВО БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПА НОСИФА VII НА БЕНКЕТІ В НЬО ЙОРКУ В НЕДІЛЮ 10-ГО ЧЕРВНЯ 1973.

Коли б я нині хотів найти належний зворот до Вас, мої дорогі, таких численних, і до тих тисяч голів, я б не знав кращої назви, як: "Тасмична громада". Ви не тому, що може закутана в полутно світла, але ще більше, "тасмична громада" тоді, коли у Ваших головах ніяк, під впливом тих промов, співів, концертів, під впливом різних розмов, музики постає якась велич, глибокі думки. Ті глибокі думки самозрозумілі. Перед Вами стоїть перше, що Ви склупили, це не тільки "Один пастир — одно стадо". Ви його не поділите, хто б то був! "Чи православний, чи не православний, чи не протестант, чи не протестант! Як ви знаєте, в Христа одна Церква. А в тій одній Церкві Ви маєте свої права. І коли ми були одиницею східної, та й правили Богослуження, мої дорогі, на поминання за Вієраріона в церкві Дванадцяти Апостолів. Колись ця Церква була східною. Нині вона є власністю, чи передана в заряд Францисканам. Там він, Вієраріон, як їх протектор, хотів, щоб його поховали і там спочивав його тіло, там і ми правили Службу Богу. Були Владика, було кілька наших священиків, співак жор Малой Семінарії. Дуже гарно це відбувалося і вся наша, от як Ви й нині бачили, ціла наша Служба Божа, з її прегарними виступами, з її символами, з її співами. І так само, тоді ми, я б сказав, дуже скромно і в достойний спосіб відправили цю Службу Богу і пом'янули того великого генія, якого може і в Римі належало не святкувати, та й не віддали йому належну пошест. Знаєте, що було на тім Богослуженні кількох, а може й кількох надцять кардиналів, були з Курії архієпископи і монсеньйори, було може з п'ятинадцять, як не більше, амбасадорів, і то не тільки християн, але були там і буддисти, були й інші, і дивувалися. Після того, жому назвати Вам, префект найвищої Конгрегації віри і дисципліни Шепер сказав: "От подивіться на ту Службу Богу! Яка вона гарна! Скільки там символів! А Ви зі своїм що зробили?"

Вчора й позавчора його митрополит Іларіон і Вієраріон. Вони і спонукали Палу, щоб він не їздив до Понкерсі, а щоб він зупинився в своїх прав, але вони казали, що привезуть зі Сходу, з Києва і так само з Константинополя, Василевса на той собор і будуть старатися посадити Схід із Заходом, 500 літ минуло. Вієраріон помер. Великий ум! Він старався вияснити всі ті різниці, і дійсні, і недійсні, які відлучили всі, що були противниками єдності Христової Церкви. Кожен знає, і того не змінити ніхто, що Христос сказав: "Один пастир — одно стадо". Ви його не поділите, хто б то був! "Чи православний, чи не православний, чи не протестант, чи не протестант! Як ви знаєте, в Христа одна Церква. А в тій одній Церкві Ви маєте свої права. І коли ми були одиницею східної, та й правили Богослуження, мої дорогі, на поминання за Вієраріона в церкві Дванадцяти Апостолів. Колись ця Церква була східною. Нині вона є власністю, чи передана в заряд Францисканам. Там він, Вієраріон, як їх протектор, хотів, щоб його поховали і там спочивав його тіло, там і ми правили Службу Богу. Були Владика, було кілька наших священиків, співак жор Малой Семінарії. Дуже гарно це відбувалося і вся наша, от як Ви й нині бачили, ціла наша Служба Божа, з її прегарними виступами, з її символами, з її співами. І так само, тоді ми, я б сказав, дуже скромно і в достойний спосіб відправили цю Службу Богу і пом'янули того великого генія, якого може і в Римі належало не святкувати, та й не віддали йому належну пошест. Знаєте, що було на тім Богослуженні кількох, а може й кількох надцять кардиналів, були з Курії архієпископи і монсеньйори, було може з п'ятинадцять, як не більше, амбасадорів, і то не тільки християн, але були там і буддисти, були й інші, і дивувалися. Після того, жому назвати Вам, префект найвищої Конгрегації віри і дисципліни Шепер сказав: "От подивіться на ту Службу Богу! Яка вона гарна! Скільки там символів! А Ви зі своїм що зробили?"

(Закінчення на стор. 5-й)

СВОБОДА **SVOBODA**
FOUNDED 1983
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Прикрі висліді

Здається, буде тут зайвим повторювати відому істину, що питома вага української групи в ЗСА тоді стане самозрозумілою і видною, коли її представники займатимуть становища на різних рівнях муніципального, стейтового та федерального життя і коли в окремих урядах з їх допомогою наша громада матиме голос у справах, що стосуються життя цілої країни. На жаль, хоч всі ми усвідомляємо важливість цієї справи, навіть часто про це говоримо і пишемо, на практиці ми далекі від того, щоб цю засаду переводити в життя.

Ілюстрацією може послужити повіт Ессекс стейту Нью Джерсі, де живе відносно багато українців і де українське громадське життя задовільно організоване. Конкретно йдеться про такі місцевості як Ньюарк, Ірвінгтон, Мейплвуд, де є наші найбільші в цій окрузі скупчення і де голос українського виборця справді може заважити. Цього року, як знаємо, двічі пробували кандидувати українці до окремих урядів і в усіх випадках програли. Відсотково вони дістали дуже мало голосів навіть власних земляків. В лютому ц. р., коли відбувалися вибори до Шкільного уряду Ірвінгтона, свої кандидатури зголосили Богдан Вишатицький та Іван Стефуринши. Перший дістав всього 250 голосів, а другий — 320. Це сталося тоді, коли в тому ж самому місті за обережними обчисленнями є не менше як 6,000 українських виборців, а в Брайтон-Парку, де проживає ще більше українців, до голосування українців. А ніхто не може заперечити кваліфікації обох кандидатів. 5-го червня переведено правили на кандидати на різні уряди до виборів у листопаді ц. р. 3 українців кандидували: д-р Л. Луценко — до стейтвого асамблеї, а Б. Вишатицький — на повітвого урядовця. Д-р Л. Луценко дістав 282 голоси, а Вишатицький 255. У виборах до Шкільної ради потрібно було яких 1,100 голосів, щоб один із кандидатів був обраний, бо третій обраний кандидат дістав всього 1,071 голос. У правниках можна було дістати номінацію при 1,300 голосах. Кандидати Республіканської партії дістали від 1,246 до 1,281 голосу, а Демократичної — від 510 до 582. Кандидати — українці — 255 і 282 голоси.

Ці цифри говорять краще за найкраще написані коментарі. З цих цифр наша громада повинна зробити належні висновки, коли ми хочемо мати в країні, де живемо, голос і коли хочемо, щоб до нас прислухалися, як прислухуються до інших етнічних груп, які знають, як боронити свій інтерес. Наші брати в східній Канаді повинні послужити нам у цьому найкращим прикладом.

Пусти мене, мамо, до табору...

Закінчується шкільний рік і тисячі учнів та студентів різних шкіл, коледжів і університетів починають роз'їжджатися на вакації. Більшість з-поміж них вибере, як і минулими роками, не дозволить їй відпочинок над морем, на озерах різних країв Америки і Канади чи в горах, але поєднає свої літні вакації з перебуванням у таборах тих чи інших організацій.

Найчисленнішими будуть, як і кожного року, пластові виховні і вишкільні табори, як і табори спеціального призначення. На літо 1973 року проголошено вже 28 виховних таборів, окремих для хлопців і окремих для дівчат у шістьох різних пластових оселях у ЗСА, десять таборів спеціального призначення, в тому числі піонерських, мандрівних та водних і шість виховних таборів для юнацьких виховників і виховниць. В додатку до низки виховно-відпочинкових таборів в Еленвіллі, Н. Й., і в Бурбаку, Вісконсин, Головна Управа Співки Української Молоді Америки організує цього року вишкільні табори на виховників та виховниць і окремі табори фізичного виховання. Як і щороку, свої вишкільно-виховні і відпочинково-виховні табори разом з окремими курсами українознавства влаштовує Об'єднання Демократичної Української Молоді на оселі Київ в Акроні, Н. Й., та один відпочинково-виховний табір на Заході в стейті Мінесота.

Усі заплановані табори дадуть широким масам молоді не тільки дозвілля і відпочинок, можливість перебувати в колі своїх однокласників, але й фізичну заправу, загартування і досвід на дальній шкільній науці. Саме це у великій мірі спонукає молодь вибирати табори для своїх літніх вакацій і заохочує батьків посылати своїх дітей на такі чи інші табори, щоб вони вкористалися їх якнайкраще для загартування здоров'я, поширення знання і разом з цим для відпочинку.

У системі літніх таборів, влаштовуваних організаціями молоді, важливі місця займають організовані Українським Народним Союзом на його відпочинково-розважальній оселі, на Союзівці, відпочинкові табори для дівчат і хлопців віком від 7 до 12 років. Учасники цих таборів мають можливість перебувати в українському оточенні, вивчати українські народні танки, гри, пісні. Цього року вже третій раз із черги буде відбуватися на Союзівці також тенісний табір для молоді віком від 12 до 18 років з метою заправити молодь у цьому шляхетному виді спорту і збільшити ряди українських тенісистів. Завершенням усіх цих таборів будуть Курси Українознавства, які мають уже кільканадцятилітню традицію й досягнення і які кожного року гуртують деяку кількість юнаків і юначок, що не беруть участі в таборах молодечих організацій.

Брами до всіх цих таборів широко й гостинно відкриті. Вони чекають, щоб молодь виповнила їх своїм запалом, гамором і розмахом. Отже, як сказано в пісні: „Пусти мене, мамо, до табору“...

Спіро Егню критикує форму сенатських переслухань в справі Вотергейту

Вашингтон. — Не оспорою ані компетенції, ні об'єктивного характеру слідства в справі вотергейтської афери, що його веде Сенатська комісія під проводом сенатора Ервіна, віцепрезидент Спіро Егню в гострий спосіб заатакував форму, з якою ведеться слідство, а в першій мірі передавання переслухань по телевізії. В олівій Віцепрезидента, така форма вимозжливляла збереження необхідної атмосфери для слідства, а також для пізнішого засудження винних. Переслуховання, що їх веде тепер Сенатська комісія,

Вигоди демократичного ладу

Мюнхен. — Між двома світовими війнами в Європі була поширена критика демократичного устрою, і ця критика допомогла „вождям“ створити свої диктаторські режими: найбільше відомі — Муссоліні в Італії і Гітлер в Німеччині.

Але мода на вождизм поширилася й на інші країни, де аж кишіли кандидатами на диктатора. Були такі в Голландії, в Бельгії (Де Греелі), в Іспанії (Франко), в Румунії (Була „Залізна Гвардія“), в Чехословаччині (Бенеш), в Польщі (Пілсудський), в Югославії (Тит), в Греції (Папандреас), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Пакистані (Джінна), в Бангладеші (Бхаттачарй), в Філіппінах (Акіно), в Таїланді (Пхібунсера), в Малайзії (Аліс), в Сінгапурі (Лі), в М'янмарі (Не У), в Камбоджі (Пол Пот), в Лаосі (Пхумі), в В'єтнамі (Хо Ши Мінь), в Кувейті (Алі Саїд), в Йорданії (Абд-Азиз), в Саудівській Аравії (Абд-Азиз), в Ізраїлі (Бен-Гуріон), в Ірані (Молла Садук), в Туреччині (Ататюрк), в Індонезії (Сукарно), в Індії (Ганді), в Па

ПРОТОКОЛ

3 РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 21-го ДО 25-го ТРАВНЯ 1973 РОКУ НА „СОЮЗІВЦІ“, НЕРГОНКОН, Н. Й.

(6)

Після ствердження, що закінчено третю точку програми нарад, гол. передсідник запросив до звітування усіх чотирнадцяти головних радних УНСоюзу в їх черзі.

4. Звіт членів Головної Ради

ЗВІТ ГОЛОВИ ГОЛОВНОЇ РАДИ ВАСИЛЯ ДІДЮКА

Ще один рік активної і багатогранної союзової праці — за нами. Наші цього-річні наради Головного Уряду УНС відбуваються у 80-річчя „Свободи“ ідейної співоснованні УНС, Ювілей якої належить відзначити у цьому році. Як і щороку збирасмо тут, щоб не тільки вислухати звітів за пророблену працю, але також проаналізувати її з позитивних і негативних визначити далішній напрям. Я певний, що кожний із нас, у міру всіх можливостей виконував свої завдання доручені йому іменем багаточисельного членства Конвенції, якийкраще. Якщо даліший ріст і розвиток УНС, був нашою девізою минулого року, то залишались позаду й ми в Канаді. Робили все, що було в наших силах, хоч у різних суспільно-громадських і політично-психологічних обставинах, та з досить обмеженими можливостями. Провідною ідеєю нашої праці й змагу, була свідомість скріплення спільних змагань двох віток українського народу, обох наших країн: за українську ідентичність та допомога українському народові у його нелегких змаганнях за визволення. Рік цей був далеким від минулого, якщо взяти тільки фактове придбання нових членів та відсоток виконання наших планів. Однак, на жаль багато ще й досі неупорядкованих справ канадської вітки УНС непокоїть багатьох, що дуже не сприяє далішому і правильному розвитку. Бо коли з попередніх років ми мали прийняти певні якості координаційного центру, обласного організатора і кількох постійних організаторів, то під сучасну пору, це стало на одну людину, яка мусить виконувати ці завдання майже без попередніх можливостей. Усі спроби поправити ситуації з різних причин не були успішними. Усе ж навіть у таких обставинах у цьому році ми збільшили стан посади двох новими Відділами, деякими внутрішніми організаційними впорядкуваннями, новими секретарями і членами. Сьогодні приходиться мені звітувати як головному радному з Канади, членові Канадського Представництва, як також номінальному голові Головної Ради УНС. Але тому, що водночас я виконую обов'язки єдиного обласного організатора в Канаді на території Східної її частини, яка разом з Торонто є основним центром не тільки українського життя, але також чисельного і активного союзового життя, тому мені ніяк не вдалося на протязі цілого року осмислити повної відповідальності не тільки за організаційну діяльність, але й за забезпечення та багатогранну цілість. Ми канадські союзовці, ніяк не хочемо бачити УНС в Канаді, як тільки забезпечену установу. Ми змагасмося і мусимо добитися повного і всебічного громадського її визнання з такими завданнями і працею, які близько 80 років виконувала УНС для нашої української спільноти в обох краях. Однак, саме навіть найкраще бажання, багато не змінило ситуації, до цього потрібно конкретних і реальних заходів і спрямувань. І хоч як було сказано, що Схід Канади є центром союзового життя, то потенційним тереном далішого розбудови є такі Захід, який треба організувати впорядкувати так, щоб враховуючи великі простори, охопити його якнайкраще. Хочеться вірити, що всі ми спільно на цих ювілейних річницях „Свободи“ і переконувальним роком добре заставимося над цілим рядом нагальних нових проблем, їх обговоримо та приймемо певні і потрібні рішення. УНС значно зміцнівся, зріс так морально, як і матеріально, виріс навіть асизотом свого хмарочоса. Все це гарно й добре, однак на мою думку — це ще не все, бо побіч матеріальних успіхів існують ще й інші і їм у нашій братсько-запозомоговій установі мусимо присвятити у цьому році більше уваги. УНС — хочемо бачити спільним добром українців Америки і Канади і то під кожним аспектом у справдливому розподілі так обов'язків, як і привілеїв. У Канаді ми змагасмося до його росту, однак пораз більше переконалися, що самим тільки зорганізуванням членів, без огляду на все, ми не можемо заімпонувати українській спільноті, а зокрема нації, молоді, яка у багатьох випадках має свої погляди. На жаль навіть наш канадський уряд уважав УНС „чужою“ установою, і тому мусимо платити досить високий відсоток із наших чистих доходів, тоді коли, як кажуть навіть не маємо хочби скромного даху над головою, не говоримо вже про надії людей до праці. Чи не варто тут застосувати і то добре? Маємо в Канаді й інші наші братсько-запозомогові організації, які хоч чисельно менші, зумили далеко краще організаційно пристосуватися до обставин. Так ми чітко показуємо організаційну сторіну канадської вітки УНС, хоч часто і неспівмірно із цілістю, так само мусимо показати нашим канадським членам і фінансову сторіну. Дуже часто із цього приводу є багато закидів й дискусій. Я хочу зазначити Вас, що союзові працівники в Канаді, хоч на жаль їх і не багато, разом з нашими ідейними секретарями, докладають усіх зусиль, щоб УНС ріс й розвивався, однак у цьому мусимо бути всі разом. Наші зацікавлення постійно реалізуємо, та хоч із трудом ідемо вперед. Нові Відділи, молоді члени, високі суми забезпечення, заставляють нас впорядкувати організаційну структуру із відповідними силами, враховуючи відмінність терену, суспільно-громадських та навіть політичних обставин, щоб краще виконувати наші завдання для добра українських спільнот обох наших країн.

Моя репрезентативна й громадська діяльність

Як вже було сказано, я як член Головного Уряду і Канадського Представництва УНС, згідно із нашим розподілом, відповідав і організаційно за Схід Канади, як заступник голови нашого Представництва сенатора П. Юанна. У цих ролях, минулого року приходилося мені заступати УНС і то у різних обставинах. Коли зяти до уваги, що Торонто є активним українським центром та відіграє передову роль у нашій суспільно-громадській струк-

турі в Канаді, то і УНС мусів, бодай у міру можливості крокувати разом, бо це було і є нашим громадським завданням. Однак, репрезентувавши УНС, не можна оминути діяльності інших церковних і світських наших організацій, товариств і установ, без активного включення у їхню працю. Держачись засади, що від громади можна вимагати не більше як їй дається, я брав активну участь у діяльності багатьох не тільки як їхній член, а дуже часто на передових місцях. Було б праме неможливим вичислити цю частину моєї громадської діяльності і репрезентативної, які впливали із завдань нашої установи. Однак, хоч основні треба згадати з підкресленням, що союзові працівники — це активні працівники української громади, такими вони є, бо для цього — служби українському народові, був створений УНС. Моя активна участь в: КУК, ВУК, Централі Українців Католиків, Спільні Українських журналістів Канади, ЛВУ, Об'єднання Українських Педагогів, Товаристві кол. воєнків УПА, та інші були тісно пов'язані з моїм відповідальним становищем головного радного. Побіч наших союзових завдань, відбулися засідання Канадського Представництва, загальних і організаційних зборів трьох Округ та майже всіх Відділів, дворазова поїздка та відвідини кожного Відділу з засіданнями Управ, я брав активну участь у Єпархіяльному Конгресі Українців Католиків, Крайовій Конференції Ліги Визволення України, Ювілейному З'їзді УПА в Клівленді, З'їзді Українських Журналістів Америки і Канади на „Союзівці“, був учасником привітань і бенкету у честь Ісповідника віри Владика В. Величковського, висловив чотири доповіді на святкових відзначеннях 80-річчя Іх Блаженства Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа, брав участь у Платформі З'їзді, Святі Весни СУМ, Єпархіяльному Дні на Національній Канадській Площі, бенкету у 60-річчя УРС, Конвенції Українських Професіоналістів і Бізнесменів Канади, Закарпатському З'їзді і Бенкеті, Градуційному Бенкеті, вечірці у 20-річчя д-ра М. Стасіва. Особливу увагу треба було присвятити підготовці Раву Української Преси і Радіо, як його господар, на якому констатантку „Свободи“ Ярцо Бук обрано Краєю 1972 р. Разом з головним передсідником І. Лисогором, та почесним членом В. Гіряком я взяв активну участь у відзначуванні 30-річчя Відділу УНС в Ст. Катерині, підготовці Союзові Вечерниці в Торонті, присвятив багато праці у підготовці відзначення 10-річчя сенаторства голови нашого Канадського Представництва сенатора П. Юанна, брав участь з представниками різних організацій під час проголошення Українського Дня, 22 січня посадником Торонто, новорічних побажаннях Владислава Зандорів, виступав із доповідями і святковими привітаннями на різних українських радіопрограмах, а зокрема на „Лісах України“, „Прометей“ і Василя Шарвана у Воффало. Відбуваючи організаційні поїздки я ніколи не омивав нагоди зустрінутися з нашими визначними представниками так церковного як і національного світського життя, студентів, промисловців, професіоналістів, наших Владик, преси і установ. Про працю, цілі й завдання УНС, я часто писав до „Свободи“, як також до ішої української канадської преси. У цьому напрямі було інтерв'ю з краєюм СУЖ Канади Ярцею Бук, перекладене ред. Полтавою та інтерв'ю на радіопрограмах з гол. секретарем д-ром Я. Падохом. У ц. році відвідали у вічність кілька наших визначних громадян-членів, між якими були: сл. п. І. Медведюк, Іван Мельник — довголітній активний секретар 418-го Відділу, д-р Корнелій Ващук — активний союзовець, голова 408 Відділу, проф. д-р С. Вертипорох, проф. Зенон Зелений, о. С. Хабурський і інші. Моя участь у похоронах і прощальні слова та співчуття для родин — були чинністю нашої братської діяльності. Стала кореспонденція „Вісті з Торонто“, та про актуальні теми забезпечення до „Трибуни“, були спрямовані на правильне поінформовування нашої спільноти про УНС. Це далеко ще не вся моя громадська і репрезентативна діяльність, але багато часу, праці і енергії треба, щоб на час і належно заступати і охороняти добре ім'я нашої установи, збудовуючи її щораз більше популярність, зрозуміння і призначення, зокрема коли йдеться про обставини у яких приходиться нам працювати.

Мої спостереження і висновки

Добра воля, виключення нових людей до праці та впорядкування деяких організаційних справ УНС в Канаді, може гарантувати йому найкращий розвій у цій країні. Щоб це сталося, треба:

- 1) Постійною і систематичною працею домогтися повного громадського визнання УНС в Канаді, як суспільно-громадської братсько-запозомоговій установи. Це можна досягти правильним підходом і впорядкуванням організаційної структури з представництвом і канцелярією. Ми мусимо переконати нашу канадську українську спільноту, а зокрема молоді, не на словах а на ділі, що УНС, це також українсько-канадська установка.
- 2) Канадське Представництво, може виконати своє виключно репрезентативне завдання тільки тоді, коли буде мати впорядковані організаційні справи з канцелярією, персоналом та будинком. Захід Канади мусить бути пристосований до організаційної цілісті УНС із Окружними в Едмонтоні, Саскатуні і Вінніпегу, з окремим обласним організатором на ці величезні простори.
- 3) Союзовий Дім у центрі союзового життя в Торонті є життєвою konieczністю, не тільки з престижних względів, але також з коначної потреби. Набуття такого дому може окрім цього, бути добрим фінансовим вкладом.
- 4) Повести висновальну працю про цілі й завдання УНС, через канадську пресу, відповідними друкованими матеріалами. „Свободу“ читав відносно невелике число і то переважно наші члени. Окремі сторінки в українській канадській пресі, були б найкращим способом. Добрим засобом пропаганди є радіопрограми.
- 5) Знайти дорогу до нашої молоді, яка з якихось, праме незрозумілих причин не зацікавлена УНС. Організувати молодіжні, жіночі і для старших людей клуби для ведення зустрічей, доповідей, товариських вечорів і т. п. У молодіжних відділах зацікавлювати спортову діяльність.
- 6) Бодай деяку частину студентів з Канади zatrudniti на вакаційній зайнятті на „Союзівці“. Взяти їх в одну спільну цілість української установи, якою повинен бути УНС. Такі вакаційні зайняття студентів з Канади стануть добрим пропагандним і конкретним чинником у далішній розбудові УНС.
- 7) Остаточну статутіву оформити Окружні, створивши таким чином триєдиність нашої установи. Практикований досі спосіб, дає вже достатньо матеріалу, щоб справа Округ була впорядкована, так чи інакше.
- 8) Належно впорядкувати моргредкову політику. В Канаді ця справа вимагає окремої уваги, і повинна передходити тільки через Канадське Представництво, згідно його репрезентативу у даких частинах Канади.

9) Зацікавлювати працюючому до життя Стату-тою комісії, яка на протязі цього року перед Конвенцією приготувати його зміни та в пору розішле членам Головного Уряду до ознайомлення, зауваг, доповнень. Конечним поширити нові більш атрактивні роди поліс, та модернізацію діловодства.

10) Активізувати секретарів Відділів підвищенням нагород і відповідними бонусами.

11) Відбувати постійні організаційні відвідини Відділів для активізації і конкретної допомоги. Вводити систематичну і постійну працю, приваючи до неї секретарів і організаторів. Організаційні кампанії проводити в міру потреби, або нагоди. Не проводити їх постійно одна за другою, бо трітять тоді вони атрактивність і не є вони жадними, хіба окрім назви, кампаніями. Не посылати по кілька представників Головного Уряду на часто досить нечисленні Окружні Збори. Це досить негативно сприймають. Вправді в Канаді ми цього не маємо, однак воно відбивається і на нашій праці.

12) Тому, що канадський уряд уважав УНС „чужою“ установою, та обтяжує її податками від чистого приходу, розробити структуру канадського Союзу так, щоб створити кращі умови праці, організаційний апарат і власний дім.

13) Змодернізувати виплату фінансових дотаций організацій, а зокрема призначених стипендій. Часто навіть дрібничкові формальності цілковито обезцінюють добре діло, і неприхильним відглагоном нам більше шкодять, як допомагають.

14) Звернути більшу увагу на суспільно-громадську і братсько-запозомогову діяльність нашої праці, зокрема в Округах. У цьому ювілейному році „Свободи“ влаштувати вєсоди, де тільки можливо відповідні імпреси запрошуючи до них якнайширше коло нашої громади. Далі працювати у напрямі об'єднання Союзу.

15) Змодернізувати висоту дивіденди від окремих груп та виплачувати їх за календарним фінансовим роком. Збільшити від вкладки у 75 році життя власників поліс „Даблю“.

16) Переводити Окружні, а час від часу і центральні вишкільні секретарсько-організаційні курси. Заохочуючи молодих братів в них участь. Стоїмо перед проблемою від-молодження наших Відділів.

Закінчення

Кінчаючи мій звіт, хочу щиро подякувати всім членам Головної Екзекутиви, членам Головного Уряду і Канадського Представництва, за щирі співпрацю. Зокрема дякую всім головам Округ, організаторам і секретарям, всім членам Управ Відділів, які на протязі цього року вклали багато праці у розбудову УНС. Хоч у цьому році ми мали секретарів-першунів, а деякі виконали своє завдання прекрасно, я не буду винимувати їх поименно, бо всі й так знаємо, хто вони, однак зроблю це, як дасть Бог, у наступному році і тому вже вже прошу тепер, попрацювати, щоб на цьому списку не забракло ні одного нашого секретаря з Канади. Коли б наших 68 Відділів в Канаді придала тільки по одному членові в місяці наша Союзова громада збільшувалась би таким чином щомісяця, а цілий рік приніс би нам повне виконання наших завдань. Коли говорю про бодай одного члена на місяць, то не маю на думці, що кожний найбільший і найменший Відділ будуть цілий разом. У нас у цій діяльності, на жаль є деяке непорозуміння. Ми часто тішимося, що такий чи інший Відділ здобули найбільше членів, забуваючи про його можливість і потенціальність. Справедливим означенням перешенств виконання завдань є не число, а відсоток. Я вірю, що мій звіт у багатому дечому доповнять наші канадські члени, зокрема сенатор П. Юанн, як заступник головного передсідника і голова Канадського Представництва, з яким на протязі минулого року приходилося не раз виконувати наші завдання.

Вірю, що і в майбутньому спільними силами, як одна союзова родина, будемо змагатися за дальшу розбудову УНС у службі нашій спільноті, а через неї і в службі цілому українському народові, який тепер зокрема у тяжкій московській неволі — сподівається на нашу допомогу.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО СТЕПАНА ГАВРИША

Ми знову зібрались на чудовій оселі УНС Союзівці на це, щоб проаналізувати проведене працю у 1972 році. Однак тогорічні наші наради на мою думку, матимуть децю відмінний характер. Це ж — ювілейний рік найстаршого й найбільшого українського щоденника в диспорі, а саме нашої славної „Свободи“. Якраз тепер ми на 80 років від часу, коли покладено гранітові підвалини під цей щоденник. Тому ми повинні схилити наші голови в пам'ять першого редактора „Свободи“ покійного о. Григорія Грушкі, а при тому й згадати всіх покійних редакторів, а головню державного мужа-дипломата — редактора д-ра Луку Мишугу.

До відмінного характеру наших нарад слід врахувати і те, що вони є останніми перед 28 Конвенцією, що відбудеться 1974 р. у Філадельфії. З практики знаємо, що Конвенція значна впроваджує зміни на постах як членів Екзекутиви, так і Контрольної Комісії та Головної Ради. Тому ми повинні забути за всі наші розбіжності, а як одна родина стати перед делегатами наступної Конвенції, і докзати, що ми гідно працювали для найповажнішої української установи-організації у вільному світі, яким є наш УНСоюз.

Повертаючись до мого звіту за минулий рік, мупу загадати, що в цей сам час, як я виконував обов'язки голови Окружного Комітету Філадельфійської Окружності і був членом Управи 83-го Відділу ім. Івана Франка в Філадельфії. Тому в мому звіті будуть заторкнені ділянки згаданих ресортив. Я теж був і даліше є обласним організатором УНСоюзу, маючи під опікою 10 Округ, які нараховують 147 Відділів. Про діяльність з праці на тому пості, я звітую кожного місяця членам Екзекутиви, чи радше головному секретареві д-рові Ярославові Падохові і тому не буду заторкувати тієї діяльності.

Мупу згадати і те, що в травні 1972 року під час засідання повної Екзекутиви мене номінували асистентом керівника Організаційного Відділу д-ра Я. Падеха. Пост цей я обняв від 1-го липня і про працю на тому додатковому пості я буду звітувати під час засідання повної Екзекутиви, якщо мене туди запросять.

Заявляю, що на пості асистента керівника Організаційного Відділу повну толерантність і дружню співпрацю виявив мене безпосередній зверхник і шеф д-р Ярослав Падох, та інші члени малої і повної Екзекутиви.

Праця на пості головного радного

Згідно статуту УНС параграф 33 Головний Уряд відбуде річне засідання з травні кожнорічно, крім року, що

є приваєний на Конвенцію. Користуючись з того параграфу, я був учасником річного засідання Головного Уряду, що відбулось на Союзівці від 22-го до 28-го травня.

Окрім того мені доручено взяти участь в неділю 17 вересня у Ювілейних святкуваннях 35-літньої праці в Христостому університеті о. протопресвітера Теодора Форосіста — пароха УПЦеркви в Клівтоні, Н. Дж.

Інших доручень на жаль від Екзекутиви я не одержав, а як і виступав як головний радний, то це було в заступстві Філадельфійської Союзової Окружності.

Праця на пості голови Філадельфійської Окружності

У моїх звітах з попередніх років, я все згадував і підкреслював, що я є гордий з того, що очолюю таку поважну Союзову громаду, якою є Філадельфійська Окружність. Тому, що в тому 1972 р. минає повна декада, коли мене обрано головою 1962 р. то тим більше я — гордий за Філадельфійську Окружність. За тих 10 років Окружність була аж чотири рази першунем і одержала прапор на власність за трикратне першество, а до того 8 почесних плякет — відзначення за успіхи.

Під цю пору Окружність об'єднала 37 Відділів, які разом нараховують 7.800 членів, що є майже дванадцятю частиною усього членства УНС.

Члени Управи Окружності та відділові урядовці не обмежуються до праці для УНС, вони є активні в всіх ділянках суспільно-громадській, культурній, виховній і церковній праці як Філадельфійської Метрополії, так і інших місцевостей, як: Трентон, Кемден, Мілвіл і Вільямсаві, Н. Дж., Вільмington, Дел., Честер, Врістоль, Клівтон, Гайтс, Фінквіл і Бріджпорт, Па. Тому живому контакту членів Управи Окружного Комітету завдячуємо наші успіхи.

Організаційні здобутки Окружності в 1972 році

Окружність я часто називаю динамічною, на що вказують блискучі здобутки в звітовому році. У перших днях грудня, Окружність була на третьому місці після Чикаго і Нью Йорку, в амаганнях за здобуття найбільшого числа нових членів. І ось, щоб заманіфестувати братню любов, яка повинна доминувати в Братських Союзах, секретарі-організатори з посвятою і ентузіазмом взялися до праці і зробили чудо. Здобуто 102 нових членів, і тим самим Окружність здобула знову перше місце, здобуваючи разом 425 членів. Окружність теж здобула і першество в сумі забезпечення, забезпечивши тих 425 членів на загальну суму 1.036.500 доларів, життєвого забезпечення. Призначення і подяка за блискучі успіхи належить усім секретарям, урядовцям, а навіть і тим, що дали бодай одного члена.

Коли говорю про блискучі успіхи, то мупу підкреслити, що найбільше до того причинився колишній довголітній головний радний Іван Одемиский. Він як блудний син у вересні повернувся до праці для УНС і до кінця року здобув 65 членів, забезпечивши їх на 268.000 дол. життєвого забезпечення. Тяжко згадати тут всіх секретарів Окружності, а всі вони віддані працювали, однак мупу подякувати бодай тим, що дали більше чим 15 членів для УНСоюзу, а ними були: секретар 430-го Відділу Іван Книгінський, — здобув 33 члени, голова і секретар 245-го Відділу Микола Голінько і Михайло Мартиненко здобули 32 члени, секретар 32-го Відділу Михайло Хомин здобув 27 членів, секретар і касир 375-го Відділу Петро Тарнавський і Іван Давишський здобули 20 членів, секретар 173-го Відділу Петро Шерба і секретар 397-го Відділу інж. Михайло Ніч — здобули по 17 членів. Всім секретарям 37 Відділів — щира подяка.

У звітовому році в Окружності відбуло двічі Організаційні Народи всіх Відділів з участю членів Екзекутиви а саме д-ра Ярослава Падеха — головного секретаря і Володимира Сохана — заступника головного передсідника.

Заходом Комітету 11 червня відбувся Союзовий День Окружності на площі Українського Дому в Трентоні. Головою Комітету того свята був Микола Голінько — голова 245-го Відділу в Трентоні. Йому складали щирі подяки за труд і працю, яку вклав, щоб успішно перевести те свято.

Як голова Окружності, я увесь час був в сталому контакті з Відділами. Допомагав технічно тим секретарям, які собі того бажали. Брав участь в нарадах багатьох Відділів, де служив порадами, а головню заспокоював тих, які все почувались покритими. Я був і даліше є відірваним для радіопередачі нашої Окружності, які проголошуємо з 5 радіостанцій а саме: Філадельфія Марія Ганусей, Евдокія Блавацька і мгр Мйрон Утриско, Честер інж. Андрій Забровський (радіо ООЧСВ) і Трентон Ніна Самоніш. Окрім того по можливості, брав участь у різних громадських нарадах, імпресах, бенкетах та суспільно-громадській праці.

З великим жалем згадуємо передчасну смерть секретаря 424-го Відділу проф. Володимира Басюка, голови 156-го Відділу Івана Ямчака і голови 62-го Відділу Василя Дутряка та приятеля нашої Окружності і Союзового лікаря д-ра Єміля Гарасима. Всі покійні дорожили УНС і трудилися для нього.

Праця у 83-му Відділі ім. Івана Франка

У Відділі належу до Управи в характері заступника секретаря. Ту функцію я задержав тому, щоб технічно допомогти новому секретареві Андрієві Кутніреві, який жертовною працею здобув до Відділу, в звітовому часі, 40 нових членів, забезпечивши на поважну грошову суму.

Коли говорю про мої особисті організаційні успіхи в звітовому році, то я згабати УНС на добру сотню з гаком новими членами.

У попередніх моїх звітах я заподовав різні рекомендації, які на мою думку були б допоміжними в загальному зрості УНС. На жаль ті рекомендації в більшості, не були взяті під увагу, тому деякі знову повторюю.

1) Справа дивіденди

Залишається один рік до 28 Конвенції. Тому пропону, щоб вже тепер Екзекутива поробила заходи в тому, щоб почавши від 1975 року (дивіденда за 1974 р.) не виплачувати дивіденди членам, як це зараз практикується, а залити її як нагородження — акумулювати резерви на грамоти. Від нагородження резерви, члени повинні одержати відсотки і про це треба їх повідомити кожного року.

При обрахунку дивіденди пропонуємо впровадити інновацію і не виплачувати однакової дивіденди за всі класи забезпечення, а виплачувати дивіденду від виплаченої вистоти членських вкладок.

Теперішня система виплачування однакової дивіденди за всі роді-класи забезпечення належить до старої методи, яку професійні забезпеченні підприємства вже давно за-нехали.

Дивіденду виплачувати за календарним роком, себто коли хтось був членом на день 31-го грудня фінансового року, йому належить дивіденда. Теперішня система є крикливою для членів.

2) Справа стипендіального фонду

Почавши від 26 Конвенції УНС, що відбулась у Чикаго я був промотором того, щоб грядили 10.000 дол. на стипендіальний фонд, які будуть розподілені бодай для 50-ти студентів університетів і коледжів, байдуже який предмет вони студіюють. Богу дякувати ухвалу ту виконали. Призначено 10.000 дол. і розподілено в різних сумах для потребуваних студентів. Однак, признано стипендію (Продовження за стор. 4-ю)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО СТЕПАНА ГАВРИША

(Продовження зі стор. 3-ої)

не виплачується до рук студентів, а висилається до адміністрації шкіл.

Коли УНС рішився признати стипендіальний фонд в сумі 10.000 дол., а стипендіальна Комісія в переведеній селекції назначила потребуєчих студентів-студенток, то признавши стипендію вони повинні одержати до рук, а не адміністрація школи.

Роздача признаних стипендій повинна бути довірена обласним організаціям або головам Окружних Комітетів. Коли ім це довірили, і вони будуть вручати чеки, то напевно за кожного чека байдує чи він буде на 1.000 дол., чи на 100 дол. Союз одержить бодай одного члена. Стипендії чеки — це є той ключ до дверей нашого членства, про який я писав і згадував тому 8 років у моїх звітах і дописах.

Кінчаючи мій звіт почуваюся до милого обов'язку подякувати всім тим, із якими доводилось мені співпрацювати в останньому році на терені Філадельфійської Округи, та й інших сусідніх Округів, що співпрацювали з нашою Округою. У першу чергу дякую за дружню співпрацю головним контролерам, а саме: проф. Дрою Богданові Гнатюкові і д-рові Іванові Скальчуків. Моя щира подяка належить членам Управи нашої Округи за дружні відносини і поміч в праці. Головою дякую Іванові Данківському і Петрові Тарнавському за їхню поміч у веденні праці в Окрузі.

Висловлюю теж мою широкердечну подяку всім сусіднім Управам Окружних Комітетів за дружні сусідські відносини та координацію спільної Союзової праці, а саме: голові Лігав Велійській Округи головний радний Алі Гасар, голові Твердого вулиця — Шамоки Михайлові Гентюкові, голові Білків Берської Округи митрові Романові Дяковому, голові Скентонської Округи Іванові Голозові, голові Балтиморської Округи директорів Емануїлові Придулі, голові Ньюаркської Округи Юліанові Баранюкові, голові Перт Амбойської Округи інж. Омелянові Грабові, голові Нюджеркської Округи інж. Митрові Сірому і голові Пассейської Округи Іванові Хомкові.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ТАРАСА ШМАГАЛИ

This is a brief outlined report of my activities and accomplishments as Supreme Advisor of the Ukrainian National Association, May 1972 through May 1973.

This report is outlined in three general categories:

A. Activity for the Ukrainian National Association;

B. Activity in the Ukrainian and American communities; and,

C. Items which I have stressed during my tenure on the Supreme Assembly and remarks for the good of the Organization.

A. My activity for the Ukrainian National Association was:

1. Organizational and annual meetings of Cleveland District Committee and participation in its projects.

2. Annual meeting of Supreme Assembly.

3. Member of UNA Building Committee and UNA Urban Renewal Corporation.

4. Various contacts in both the Ukrainian and American community.

B. Believing members of the Supreme Assembly should be engaged in civic endeavors in the American as well as the Ukrainian community. I was active in the following:

1. National President of the Ukrainian American Republican Federation.

2. National Vice-President of the Republican Heritage Groups Council of the Republican National Committee.

3. National Nationalities Director for the Committee for the Re-Election of President Nixon.

4. Executive Committee, Cuyahoga County Republican Party.

5. Temporary chairman of the Ukrainian Committee for the celebration of the American Bicentennial.

6. Member of various political, civic and professional organizations.

C. As I stated last year and in the six previous years I have served in the Supreme Assembly, I feel strongly that all officers should participate in the direction and guidance of the Association. Many of my efforts and the efforts of others in this direction have been frustrating and ineffective.

Idea, which I have suggested, even those passed by the Supreme Assembly, have not been properly implemented. However, I will list them again along with some new ideas, for I feel strongly that this is my duty and obligation as a member of the Supreme Assembly and the implementation of changes of this nature is imperative if our Association is to survive.

1. The major advantage of a fraternal organization over an insurance company is the fraternal benefits. I will continue to stress an increase in these benefits to make our Association more attractive.

a. Orphan coverage, an idea which I submitted many years ago, is supposedly still being studied and is to be implemented in the near future. It is difficult for me to conceive why anything of this nature has to take so long to be put into effect. I should think we could get a straight yes or no by now.

b. Our increase in scholarships to the \$10,000 level is long overdue. The amount and caliber of applicants has justified this move. Hopefully, the new make-up of the Scholarship Committee will result in a more "association-oriented" approach towards awarding this money.

c. The building of our 15-story office building has for all practical purposes taken us out of the mortgage/loan business. As I pointed out last year this really does not hurt our community, for in most cases there is sufficient money available through our Ukrainian savings and loans and credit unions. However, we have made no effort, that I can see, to start a cooperative investment type program with these institutions. If we don't have the expertise in our own organizations to develop these programs, let's hire outside consultants. While we are waiting for our high-powered programs to be developed we can start some simple forms of cooperation immediately. As an example, while we contemplate paying 8%-9% mortgage payments on our new building, many of our Ukrainian financial institutions and individual investors are getting 6% and less on some of their investments. Certainly we can somehow get together for the benefit of the entire Ukrainian community.

2. As I have stated in all of my past reports, the life line of our Association is the organization of new members. Let me take this opportunity to congratulate my own Cleveland district for the outstanding job which they did last year. The fulfillment of practically 80% of our goal is unheard of in past organizational drives especially in commu-

nities the size of the Cleveland district. It took an outstanding effort to accomplish this.

As I view the overall organizational effort, I still feel that it is basically in need of a new approach. We have done nothing along the lines of new types of coverage. And from what I can see, we have done very little in taking a systematic well-planned approach organization, which should include individual investment programs.

We are not attracting our youth simply because we are not approaching them on the same basis as the other insurance companies. There is no question in my mind that there is a credibility gap between the Association and the Ukrainian young people; simply because they do not view the Association as an up-to-date insurance company with programs comparable to American companies. We in the association know that at present we have sufficient types of policies to compete in most cases, however, we have not organized them into a professional package similar to other companies. We must somehow retain the image of a Ukrainian fraternal organization while also gaining the image of a reputable, high-class insurance company. Again, if we do not presently have the expertise on our staff to do this we should hire someone who does.

3. In order to accomplish the goals of the Association, I again call on the main office to re-evaluate its internal operation and its staffing pattern. The move into the new building will be an excellent opportunity to revamp our internal operation.

Our Executive Committee must appoint a Constitution and Bylaws Committee immediately and specifically charge this Committee with the re-evaluation of our Executive officers and their functions. This report must be ready in time for next year's convention so that any recommendations can be acted upon at the convention.

There are many reasons, some of them personal, as to why our present administrative team is not doing the job. Whatever the reasons, we must reorganize our administrative setup in order to eliminate these problems if the Association is to go forth.

D. In conclusion, I hope that the strength of some of the statements in this report do not reflect a negative attitude on my part toward the Association and its present officers. I have made these statements and suggestions because I feel so strongly about the future of the Ukrainian National Association and feel that it is my duty as a Supreme Officer to participate in bringing about the changes necessary to assure its continued progress and growth.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО БОГДАНА ФУТЕЯ

Успішною імпрезою був День Українського Народного Союзу, влаштований Окружним Комітетом метрополітального Клівленду у вересні 1972 р. День відбувся під гаслом „У пошани до піонерів". Головний передсідник УНС Йосиф Ліогорі нагородив ряд заслужених діячів УНС за їхню доволіно працю почесними грамотами. Чистий прихід із цієї імпрези призначено на українських поведінку у Пенсильвенії. Щоб далі розбудовувати УНС в нашій Окрузі, дуже доцільно відбувати Союзів Дні кожного року.

В організаційній діяльності Клівлендської Округи у 1972 р. приєднала 368 членів на загальну суму 969,000 дол., що дало їй четверте місце між всіма Округами і третє до суми забезпечення. Між секретарями, що найбільше причинилися до приєднання членів треба відзначити Богдана Дейчаківського, Михайла Кітчака і Сасіаха Мотровича.

На підставі виготовленого переліку українського населення Клівленду і околиць пропонуємо добре підготувати й перевести організаційну кампанію для приєднання членів УНС. У цій кампанії повинні взяти участь всі секретарі Округи, а ім, прихильники повинні допомогти, обласні організатори Головного Уряду.

Передаючи головуство Клівлендської Округи, хочу побажати новообраній Управі, з митром В. Ліцакевичем на чолі, найкращих успіхів у дальній діяльності УНСОюзу.

Із рамени УНС я брав участь в наступних імпрезах та функціях:

1. Конвенції Братських Організацій Стейту Огайо.

2. Річних нарадах УНСОюзу.

3. Конвенції ТУСМ в Детройті.

4. В нарадах Окружного Комітету та поодиноких Відділів Клівленду.

5. Як член Комісії Дому УНС був постійно інформований головним передсідником про поступ будови дому та його внаслідок.

Із моєї діяльності на громадському відтинку хочу відзначити наступне:

1. Заступник президента УКА (вибраний Конгресом в жовтні 1972 р.)

2. Голова Українських Об'єднаних Організацій, — Відділ УКА, в Клівленді.

3. Екзекутивний директор Руху Американських Національностей в Огайо (American Nationalities Movement of Ohio).

4. Співголова Citizens Alliance for Safer Community (Великого Клівленду).

5. Член Управи Сеньйорату ТУСМ.

6. Член Президії Церковно Громадського Комітету для привітання Іх Блаженства Верховного Архiepіскопа Йосифа Кардинала Сліпного до Огайо (15-17 травня 1973 р.)

7. Голова Комітету відзначення дати 40-ліття голоду в Україні (Клівленд).

Зауваги:

1. Головний Екзекутивний Комітет УНС повинен переглянути всі можливості поширення забезпечення, щоб краще обслуговувати членів і конкурувати з другими аскураційними компаніями та братськими організаціями. Мова про аскурацію на підприємства від випадків непрацездатності, додаткова лікарська допомога емеритам окрім медікар, та інші.

2. Головний Уряд УНС повинен рішити над видаванням низько процентових позичок на розбудову Українських Народних Домів, Домів Молоді чи культурних центрів в осередках більшого скучення нашої спільноти.

3. Дальше пропонуємо Окружним Комітетам УНС zatrudнювати в часі літніх вакансій за фінансовою винагородою студента (студентку) для виконання суцільно громадської праці в даній Окрузі.

4. Головний Екзекутивний Комітет повинен zatrudняти одну молоду людину виключно як організатора молоді.

5. З прикритістю мущу ствердити, що Екзекутивна УНС не додержується постанов, прийнятих Головним Урядом на річних нарадах. Остання резолюція Комісії Молоді з нарад в 1972 р. звучить так: „Про висліді та полегдження вище згаданих проєктів Екзекутивна повинна інформувати Комісію Молоді". (Згідно і поданою інтерпретацією головного передсідника, резолюції є зобов'язуючі до виконання). По сьогодні я, як голова, не одержав від Головної Канцелярії жадних інформацій про наші порушені справи.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД МУСИТЬ УПІМНУТИСЯ ЗА СВОЇ ПРАВА...

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

розумієте, мої дорогі? А Ви стидастесь свого обрання? А він так сказав, той найвищий префект: „Подніться, скільки там символів, яка гарна ця Служба Божя! А Ви зі своєї що зробили?" А скільки до наших, на жалі, стидастесь свого? Правда? Чому? Бо його не знає і не розуміє! Таке саме, як би я так хотів перекопати, мої дорогі, своїх інших: стидастесь своєї історії, стидастесь свого минулого. Чому? Бо його не знають! Чи Ви думаєте, що Володимир Великий є менший князь, як Карло Великий? Чи Ви думаєте, що такий Мономах менше варта, як хтось інший із тих князів, які вийшли? Але то треба знати свою історію. Нині „Дручення" його перекладають. Та ж то була велика, могутня держава, яка творила цю! А Ви що? Хочете її стидастись? Не маєте чого стидастись! Навпаки!

А тепер, мої дорогі, Ви, „Тасмича громадо", ходіте і думаєте про своє майбутнє. Говоріте Ви тут про прощання. Я не хочу з Вами прощатись...

Я би хотів, щоб та нинішня хвилина була хвилиною пригадування. Може я, грішний, коли спочатку на ті Ваші бенкети давнясь, не розумів їх. Але, як я подивився, скільки тут думок постане! Тут зійшлася громада. Де ж краще можна зійтись, як скажимо, в таким комплексі? Виступає один, виступає другий, щось каже. Заспівають, як нині, скажимо, такий хор...

„Тасмича громадо"! Нехай кожний думає тепер у своїй голові. Хай піднесе, чи тут, чи там, бо треба заставитися і поважною бути. Очевидно, с і старші, мудріші, досвідчені, які вже мають і зрозуміння. Є між Вами

ми провідники, добрі провідники. Є між Вами люди, які визнаються в ситуації. Є між Вами також люди, які і провадять і тут, і засідають там, чи в Сенаті, чи, скажимо, у міністерствах. Та й там горяться про ту політику. А тепер, Ти, дорогий брате, чи Ти, сестро, мусиш пригадуватися: а що ж для нас з того виходить? Бо то є і та нинішня ота хвилина: що ми виносимо для нашої української справи і для нашої Церкви? То є питання, яке мусить вийти. І тому кажу, я не прощаюсь з Вами, тільки завдаю Вам питання. Дай Боже, щоб я може ще й вернувся, як така Божя воля, та ще раз подивився на Вас...

Тому така серйозна нинішня хвилина. Така поважна. Кожний нехай виходить з тим, щоб подумати. Я не кажу, щоб вже зараз похилив голову, Бог знає за що брався. Але вона приходить сама собою. Вона дасть вивяз чи в пресі, як десь в якісь розмові. Десь щось там буде сказано, що та справа українська стала актуальною, стала поважною, а не відсунутою набік, отак, як її відсунули були в часі творення держав по першій війні. Ні! Ми мусимо тепер видивити її та її підтримувати всі одним голосом! Справа українська не є прощає справа, та й не можна її відкинути набік!

Підповідають мені, що вже пізня година, час мені кінчати. Та й правда є, що ми стільки посвятили часу, та й стільки тут провели хвилин — цисливих, повних ініціатив. Хвилини, які залишаться нам, без сумніву, пропадуть, як і кінець нашого життя. Дай Боже, щоб вони були тими творчими хвилинами, які довели б нас до здійснення наших найвищих ідеалів!

„Нью Йорк Таймс" звітував про відвідини Первоіерарха УНПЦ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

зустрічали хлібом і сіллю, кицями рож і трояковими лепестками та емоційними промовами і оплесками провадили близько 200 000 українських католиків ньюйоркської округи.

Із 7-ох мільйонів українських католиків світу — вони становлять 75 відс. всіх католиків східного обряду — 5 мільйонів живе в Советському Союзі, де вони не є легально визнані. У зв'язку з цим, Кардинал сказав: „Ситуація Української Католицької Церкви є особливо невідраднана через політику пригнічення з Москвою, що її заочаткували деякі кола римської Курії. Ця політика спричинила те, що Ватикан, від якого можна б сподіватися енергійної оборони Української Католицької Церкви на Ватиканській, залишається мовчазним."

Кардинал Сліпний сказав, що контролює між Ватиканом і українцями не зосереджується на догматичних проблемах, а на адміністративних. Він заявив, що невизнання за українцями Патріархату є зв'язане з „підставовими людськими правами" в релігійній сфері, і ствердив, що „наш цілий народ домагастесь Патріархату вже тепер".

„Кардинал Сліпний почав свою поїздку по українських громадах у світі останнього літогу, до якого відвідує Тайвань, Японію, Канаду та 3-єдиний Стейт. Завтра він повертається до Риму, де він проживав від 1963-го року, коли був звільнений з советського кон-

центраційного табору в час відлітку у ватикансько-советських взаєминах".

„Від того часу українські католики списали вже два рази відбували свої планарні синоди. Ватикан їх вважав за нелегальні. Від останнього синоду, який відбувся в жовтні 1971-го року, український Верховний Архiepіскоп регулярно відбував засідання з „достійним синодом", який складається з 5-ох владик для обговорення адміністративних проблем Української Церкви".

„Вілобородий Кардинал має церковну рангу Верховного Архiepіскопа Львова, східно-обрядовий титул який є нижчий від Патріарха, але вищий від архiepіскопа в Західній церкві. Він сказав, що у приватній аудієнції з Палапо Павлом VI на початку цього року, Папа натякнув на спробу Ватикану здобути концесії та свободи для католиків латинського обряду в східноєвропейських країнах".

„Кардинал прощавував Папу, який мав йому сказати: „Ми врятуємо те, що мусить бути врятовано".

„Коли ці проблеми будуть закінчені, тоді наша ситуація буде вирішена", сказав Кардинал Сліпний. „Загальна тенденція тепер є, щоб знайти методу співіснування, і пізнати, коли наша ролі може бути викладом у такий діалог. Я певний, що Патріархат буде! Може сьогодні, може завтра, але він буде створений".

Не можу зрозуміти також нехтування певних постанов редакцією „Свободи", а саме:

1. Видавання молодечого журналу-квартальника по українськи та по-англійськи (ця резолюція є повноправна в останніх чотирьох роках, але чомусь її не виконано.

2. Дати висвітлення на сторінках „Свободи" про контракти і зобов'язання договору між Гарвардом і Католицькою Українською при Гарварді.

Із нагоди ювілейного року „Свободи" пропонуємо добре зорганізувати і перевести ряд панелей-симпозіум по Америці і Канаді про українську пресу виключно молодими журналістами або студентами журналістики.

Остаточо треба вирішити справу іншого місяця для пам'ятки о. Грушці, відхилення якого відбулося в Клівленді під час Конвенції 1970 року.

(Продовження буде)

о. д-р Володимир Гавліг, ЧСВВ

ДЕ ЗГОДА, ТАМ ПЕРЕМОГА!

ПРИВІТАННЯ БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХІЕПІСКОПА КАРДИНАЛА КИР ЙОСИФА В ЦЕРКВІ СВ. ЮРА В НЬО ЙОРКУ, 9 ЧЕРВНЯ 1973

Зворушення до глибини душі стало перед Вами, щоб за благословенням Віпрова. Стемфордського Єпарха Кир Йосифа і імені всіх Вас, що так численно зібрався в храмі і біля храму св. Юра, висловити привіт Його Блаженству Первоіерарху Української Католицької Церкви, Голові Постійного Синоду, Верховному Архiepіскопові Кардиналові Кир Йосифові VII-ому.

Коли ж у цю, історичну для нас усіх годину, глядімо з подивом і пієтизмом на Патріаршу Постать нашого Первоіерарха, то насамперед пригадується нам подія, яка 10 років і 4 місяці тому сколихнула не тільки розкинуто по всіх континентах світу українською диспорою, але також зворушила майже увесь вільний світ. Цією подією був невіддільний, просто чудесний поворот на волю живцем погребаного в советських каторгах, тодішнього Митрополита - Ісповідника, нашого сьогодні Найдостойнішого Гостя. Чей же ж ми всі це добре собі пригадуємо, з якою великою радістю, піднесенням духа ми приймали кожну, навіть найменшу вістку про Того, який, ще під час першої сесії Вселенського Собору Ватиканського народу. А таку зміну „Великим Неприступним" на Соборі.

Тоді то ми із словами в очах сердечно дякували Господеві, що наперед вільний світ заговорив про Мовчазну Церкву в Україні, про її переслідування та насильну ліквідацію; заговорив про пропаданий кінець нашого життя. Дай Боже, щоб вони були тими творчими хвилинами, які довели б нас до здійснення наших найвищих ідеалів!

У снівський відданості вітасмо Вас, Ваше Блаженство, та просимо Первоіерарха благословення на труд та подвиги християнського життя, щоб ми всі спільно, об'єднані як одна велика родина, могли, між іншим, здвигнути в Ньюйоркській Митрополії новий Божий храм на честь св. Великомученика Юрія, який буде ще одним переконливим доказом, що Українська Католицька Помісна Церква по всіх усядах живе, процвітає і тому вона гідна мати у Вселенській Церкві свій окремий український Патріархат, якого створення б'єла нас усіх задушевним бажанням.

Від усіх Отців і парафіан св. Юра вітаю Іх Високочество Філадельфійського Митрополита Кир Амвросія, Преосв. Торонтоського Єпарха Кир Іларіона, Преосв. Стемфордського Єпарха Кир Йосифа, Преосв. Чикагського Єпарха Кир Яремея, Преосв. Кир Василія, Вир. о. Протоієрема П. Пашака ЧСВВ, Всесв. Генер. Вікарія прелата Імкліяна Манастирського і всіх Всесв. Отців і дякую сердечно за труд, що прибули до св. Юра, щоб звелічили по історичну для нас усіх подію.

А Вас усіх, Дорогі в Христі Браття і Сестри, прошу молити сердечно Всевшнього, що за здоров'я для нашого Блаженнішого Первоіерарха, всіх наших Віпрова, Єпархів і за Божу поміч для них. Моліться за поневолену Україну.

Хай ці відвідини Блаженнішого Первоіерарха нашої Церкви скріплять між нами християнську любов і згоду, бо, як в одній із своїх промов Блаженніший Верховний Архiepіскоп Кард. Кир Йосиф підкреслює, „Де згода, там перемога!" І попліть, Боже, для всього українського народу таку згоду, що допривадила б нас до перемоги! Хай же так станеться! Амінь!

Надхнути всіх цією високою та для нас сдино-спасаючою ідеєю, об'єднати у згоді й любові всіх дітей українського народу створити з них один церковний і національний моноліт, — це й, мабуть, головна спонка до вже других, важких і повних всяких перепон, відвідин наших вірних в Австралії, Канаді та 3-єдиних Стейтах Америки.

В кінці ця історична богослужба в храмі св. Юра, напередодні приїзду до Америки можновладця червоного Кремля, пригадує нам, що саме тепер на рідних землях України лютує червоний во-

лок, і всіма силами намагається здушити навіть найменші прояви свободи думки, що її висловили свідомі та відважні сини з-поміж нових інтелектуальних кіл під'ямної України. — Вони терплять, караються по каторгах, але не здаються, бо й для них, — на нашу думку, — вістки про Незламного Ісповідника Віри давали й додають сил у героїчному змагу за „бути або не бути" українському народу. Ми свято переконали, що й до них долетять, якщо вже не долетіли, вістки про теперішні відвідини Його Блаженства української диспори, його слова скріплять їх на душі, а червоним гонителям це раз докажуть ясно, що ім не знищити духа християнської України так довго, як довго вона видає таких Незламних Велетів, яким є наш Блаженніший Первоіерарх.

Блаженніший Кир Йосиф оглянув 19-ту збірну виставку образів ОМУА

Нью Йорк. — В понеділок 11 червня ц. р. увечері Верховний Архiepіскоп кардинал Йосиф Сліпний відбудувати 19-ї Збірної виставки образів Об'єднання Мистців України в Америці, що відбувається в залі УЛМ Клубу при 149 Друга Евіно в Нью Йорку, Блаженніший, що його привітав голова ОМУА маестро М. Черешньовський, цікавився живописними й скульптурними працями й висловив Управі ОМУА й усім мистцям побажання даль-

ших успіхів. 19-та виставка образів ОМУА була відкрита в неділю 10-го липня ц. р. о. години 1-їй по полудні. У виставці беруть участь, за своїми працями 47 образотворчих мистців — мalarів, графіків і скульпторів. Усіх праць виставлено 112, з того виставки видано окремі, ілюстровані репродукції деяких праць, каталог. Триватиме виставка до 10 липня ц. р. і її можна оглянути від понеділка до п'ятниці від год. 8 до 8 вечора і в суботу і неділі від 1 до 8 веч.

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЇ МОВИ.

Матуральні іспити Школи Українознавства в Бофало, Н. Й.

Члени Матуральної Комісії та учні-матуранти, перший ряд (зліва): інж. Роман Шуровський, вчитель історії і культури, директор школи п-і Неоніла Стецькіє, о. д-р Павло Івазіє — катехит, проф. Осип Залеський, інспектор Шкільної Ради УККА, п. Ігор Чмола, опікун класу, вчитель математики і літератури, проф. Олександр Березницький, вчитель географії. Другий ряд: Маруся Метіль, Оксана Голодота, Олена Потієнко, Роксолана Стасюк, Ана Пруц, Галля Антонішин. Третій ряд: Зірка Кілко, Степан Цишка, Никола Саміло, Оля Миськія.

У дні від 5-го до 12-го травня ц.р. відбулися в бофальській школі українознавства "Рідна Школа" матуральні іспити. До іспитів приступило 10 матурантів і всі вони здали їх з задовільним успіхом. Окреме призначення належить учням Роксолані Стасюк, Олені Потієнко і Степанові Шиниці, які здобули їх з дуже добрим успіхом. Матуральну комісію очолював інспектор Шкільної Ради УККА проф. Осип Залеський. Школа Українознавства "Рідна Школа" міста Боф-

ВЕРХОВНИЙ АРХІЄПІСКОП ВІДВІДАВ УКРАЇНСЬКІ УСТАНОВИ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — В понеділок, 11 червня, після відвідин української католицької парафії св. Михайла в Йонкерсі та після посвячення площі під будову нової церкви в тому місті, Блаженніший Кир Йосиф завітав до української частини Нью Йорку, де відвідав дві установи. О год. 7-й вечора Верховний Архiepіскоп, в товаристві Владика Йосифа Шмондюка та Ізидора Воронця, відвідали новонабудований будинок Українського Інституту Соціології (УСІ) при 14-й вулиці. Тут в головному аудиторії Блаженніший довершив посвячення цього будинку. У посвяченні, крім Владика П. Шмондюка та І. Воронця, асистували Верховному Архiepіскопові також о. Марія Вутринський, о. монс. Еміль Манастирський, о. д-р Ізидор Нагасвський та секретар Блаженнішого о. д-р Петро Стецюк. У промові з нагоди посвячення цього будинку Блаженніший наголосив на потребі створення наукових установ. Він сказав, що українські науковці мають буди амбасадорами України по всіх країнах світу, бо в теперішній час ми не маємо ні своєї держави, ані своїх амбасадорів. Між членів публіки, яка заповнила досить простору аудиторію Українського Інституту Соціології (УСІ), можна було побачити інж. Атанаса Мілянчика, одного з основників Інституту; голову Об'єднаного Комітету Українських Організацій Великої Нью Йорку адв. Романа Гутлявця; голову Об'єднаного Громадського Комі-

тету для вшанування Блаженнішого д-ра Романа Осінчука; колишнього прем'єра Юліана Ревая; президента УНС Йосифа Лисогора; головного секретаря УНС д-ра Ярослава Падюха з дружиною; артиста-мистця Йосифа Гіриця та багато визначних людей українського Нью Йорку. Серед публіки було дуже багато студентської молоді. З ними Верховний Архiepіскоп опісля відвідування зустріч у домі Української Студентської Громади, яка тепер міститься в цьому будинку. Блаженніший також мав коротку зустріч із професорами, які зв'язані з цим Інститутом. Він виявив велике зацікавлення працями й планами окремих професорів, ще раз підкреслюючи важливість науки для української справи.

З будинку Інституту Верховний Архiepіскоп перетворився до Літературно-Мистецького Клубу при 2-й евангелі, де тепер відбувається 19-та виставка Об'єднаних Мистців України в Америці. Близько 200 осіб очікувало Блаженнішого в Клубі й на вулиці. Привітав Блаженнішого голова ОМУА мистецтва Михайло Черешньовський, який вручив Достойному Гостеві в подарунок кілька мистецьких картин. По огляденні виставки та коротких розмов із деякими мистцями, Блаженніший висловив своє ім'я в промові й книгу й відіслав на заповнену зустріч із Норманом Казисом, американським видавцем, який до великої міри спричинився до звільнення Верховного Архiepіскопа із совєтської каторги.

УККА ВІСЬ меморіал...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

при Об'єднаних Нацях, Дж. Скалі. У супровідному листі до Державного секретаря В. П. Роджерса, ексекютивний директор УККА Іван Базарко пише: "Ми підкреслимо ці давні тому, що в короткому часі Ви напевно зустрінете Л. Брежнєва, генерального секретаря Комуністичної партії, який приїжджає на запрошення президента Р. Ніксона. Ми віримо, що президент Ніксон діє в добром намірі, щоб привести до дійсного миру у світі. Але ми не віримо в добру волю Брежнєва, а головне тому, що він веде жорстоку політику здавлювання українського та інших поневолених народів, які мали нещастя потрапити під тоталітарне панування комуністичної Росії... Ми щиро сподіваємося, що залучений меморіал уможливить Вам пізнати історичне підложжя совєтської закордонної та внутрішньої політики та провідників, які переподать їх в життя". Меморіал УККА до Об'єднаних Націй друкується та буде розісланий до всіх членів Об'єднаних Націй, чужинських амбасад у Вашингтоні та до американської і світової преси.

Прем'єр Борис Мартос на Панахиді св. п. С. Петлюри

94-річний кол. прем'єр — міністер Української Народної Республіки, член Української Центральної Ради та один з найближчих співробітників в уряді Симона Петлюри проф. Борис Мартос був присутній на Панахиді по св. п. Голови Директорії і Головного Отамана Військ і Флоту Української Народної Республіки Симона Петлюри. Панахиду відправлено на прохання — Прихильників УНР 27-го травня ц.р. в українській православної церкви св. Вознесіння в Мейлвуді, Н. Дж. в 47-му річницю трагічної смерті С. Петлюри. Підправив настоятель церкви о. Іван Наконечний. Перед Панахидою о. Іван виголосив жалобне слово про смерть Голови Української Республіки.

К. Степовий

Увага! НЬО ЙОРК і ОКОЛИЦІ! Увага! Заходами нашого Координаційного Комітету при чинній співпраці Комбатантських і Ветеранських Організацій Нью Йорку, Ньюарку і околиці — відбувається —

в Зеленому Неділю, 17-го червня 1973 року на Оселі УРСР "ВЕРХОВИНА" в ГЛЕН СІПЕ, Н. Й.

БІЛЯ МОГИЛИ-ПАМ'ЯТНИКА ТРАДИЦІЙНІ ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНІ ПОМИННИ

Початок в год. 10:30 ранку ПРОГРАМА: СЛУЖБИ БОЖІ обидвох віросповідань, ПАНАХИДА ПО БОРЦІХ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ, ПРОМОВИ, СКЛАДЕННЯ ВІНКІВ, САЛЮТ і ДІДЛА.

Сердечно запрошуємо все Українське Громадянство, а зокрема кол. Воїнів і Молоді, зособня Організації ПЛАСТ, СУМА, ОДУМ і інші прибуті якнайчисленніше з ПРАПОРАМИ і ВІНКАМИ. Замовлені автобуси від'їждять від Українського Народного Дому в Нью Йорку в год. 7-й ранку. Квитки на автобуси, по 5.00 дол. від особи в обидві сторони і можна набити в крамничках: АРКА, ЕКО, СУРМА. Координаційний Комітет Українських і Українсько-Американських Комбатантських Організацій в Нью Йорку

Новий уряд Еспанії спрямовує курс своєї політики на право

Мадрид. — Призначення ген. Ф. Франко адмірала Люїса Карреро Блянко на прем'єра еспанського уряду значно скріпило праві еспанські кола, зокрема впливи фашистської групи Фаланґі, яка в минулому була основною опорою режиму ген. Франка, але значення якої протягом останніх років послабало. Це виявилось вже на самому початку урядування нового прем'єра, який усунув дотепершнього міністра закордонних справ Грегорія Лопеза Браво, відомого прихильника добросусідських відносин з ЗСА і одночасно з СССР. На його місце прем'єр назначив Ляуреано Лопеза Родо, дотепершнього міністра економічного планування. Новий кабінет з 19 осіб включав тільки 8 осіб з попереднього кабінету під проводом ген. Ф. Франко. Найважливіше при цій реорганізації уряду є усунення міністрів, — в тому міністра

Уряд Лівії націоналізував американську нафтову компанію

Каїро. — Інформації про лінійський уряд націоналізувати американські нафтові компанії, які займаються видобуванням лівійської нафти, знайшли своє підтвердження 11 червня, коли лівійський голова держави полк. Мухаммар ель-Кваддафі повідомив про націоналізацію американської компанії Банкер Гант Ойл оф Даллас. Цю націоналізацію уряд Лівії перелів, відкликаючи до свого права суверена Лівії. У своїй промові Мухаммар ель-Кваддафі заявив, що йдеться тут про своєрідну "лекцію" для ЗСА за їхнє проізраїльське становище. Американські нафтові компанії, за його словами, є інструментом американського імперіалізму на Близькому Сході і з уваги на це "З'єднані Стейти" заступаються на сильний політичний Мухаммар ель-Кваддафі виступав на зібранні в Триполі з приводу третьої річниці усунення з цього району американської військової бази. Разом з ним на зборах був також єгипетський президент Анвар ель-Садат та президент Уганди Іді Амін. Обидва президенти також промовляли на цих зборах, атакуючи "американських імперіалістів". За додатковими інформаціями з Лівії, лівійський уряд небагато переводить націоналізацію всіх іноземних нафтових компаній. Саме тепер ведуться переговори між урядом і такими компаніями як Оазіс, Амосеас та Оксиденталь, але досі без якихось позитивних результатів. Уряд Лівії зажадав підписання договорів, на основі яких він мав би повну контроль над цими компаніями, які добувають основну частину лівійської нафти — 2,290.000 бочок денно. Коли йдеться про компанію Банкер Гант, то це восени минулого року уряд зажадав передавання йому контролю компанії, на що керівництво компанії не погодилось, продовжуючи однак далі переговори, з підтримкою інших американських компаній, які є активні на терені Лівії.

Поклін Отаманові

27-го травня з ініціативи Т-ва Прихильників УНР та з участю Союзу Українських Ветеранів і Парафіляльної Ради св. Троїцької православної церкви в Бофало - Чиктога, як і щороку, відзначено річницю трагічної смерті Головного Отамана Симона Петлюри. Після Богослуження, панахиду відправив, розпочавши її патрістичним словом, отець д-р Семен Гаюк: — похилени прапори, а це нижче похилени сизі: голови, прорідлених рядів тих, що воювали за волю України під проводом Головного Отамана.

Після панахиди в парафіяльній залі відбулась Жалобна Академія присвячена Головному Отаманові. Рапорт Отаманові склав ген. Володимир Герасименко. Сопічник УНР Г. Парнюк з двома молодими братами Доценками поклав квіти перед символічним масестом С. Петлюри. Інж. В. Дзюба після вступного слова представив головного промовця учасника Визвольних Змагань Олександра Матуха. Цікавий реферат, повний нових ще не відомих фактів з приватного життя на чужині, а потім про смерть Головного Отамана, насвітлив доповідь, як теж зупинився над перебігом суду над убивцею в Парижі, де вільний світ доконав пародію над справедливостю. Мистецьку частину присвячену пам'яті Симона Петлюри, розпочав Іван Доценко, мол., виконавши на фортеп'яні: — "Від синього моря до синих Карпат" — муз. А. Гнатюшина та марш ОДУМУ "Ми об'їхали землю навколо" — муз. М. Фоменка. Цей молодий піаніст завжди в своїх виступах черпає свій репертуар від українських композиторів.

Оперова солістка, українка з Аргентини, п-і Доценко виконала "Ой Морозе, Морозенко" та "Воскресне Україна" при музичному супроводі її сина Івана Доценко. Ця жінка ніколи не бачила ук-

КОРОТКІ ВІСТКИ

СТРАЙК ГРОБОКОПАЧІВ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОГО ОКРУГУ ПОШИРИВСЯ після того, як до страйкуючих гробокопачів на трьох цвинтарях приєдналися тепер гробокопачі ще 44 цвинтарів. Таким чином на всіх цвинтарях метрополітального округу регулярні робітники не копають гробів, а мусять це робити члени родини чи приятелі покійника. Особливо тяжко відбивається страйк на ортодоксальних жидів, бо за їхнім релігійним законом, похорон мусять відбутися до 24-ох годин після смерті. Для інших покійників цвинтарі мають спеціальні охолоджувальні приміщення. Гробокопачі вимагають підвищення в платні та кращих додаткових винагород.

КІЛЬКІСТЬ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ДІСТАЮТЬ СУСПІЛЬНУ ДОПОМОГУ, ЗМЕНШИЛАСЯ в Нью Йорку стейті за останній рік. Губернатор Нельсон Рокфеллер оприлюднив цифри, які вказують, що з кінцем березня ц.р. в стейті було 1,752,099 осіб, які діставали суспільну допомогу. Це число було на 74,261 особу менше ніж в кінці березня 1972-го року. Це є перший раз від 1963-го року, що наступило таке зменшення. Губернатор Рокфеллер приписує цю редукцію своїй реформі, за якою було набагато тяжче покласти на листи суспільної допомоги. Реформа вимагала, щоб кандидат на допомогу сам прийшов до стейтрової агенції, яка займається допомогою та, щоб виповнив 11-сторінкову аплікацію.

В БАНГЛАДЕШІ УРЯД НЕ СПРОМОЖНИЙ ОПАНУВАТИ СИТУАЦІЮ і не допустити до вбивств та терору. Опозицію проти уряду під проводом шейха Муджіба очолює Мавляна Бгашані, гострий противник гіндуїзму та Магмет Абдул Джазіл, кол. повстанський командир, який схилився до марксистського напрямку. У відповідь на діяльність опозиційних груп уряд почав т. зв. "очиснувальну акцію" проти скорумпованих в умовах пакистанського поневолення елементів.

В СССР ЗАГОСТРЕНО КОНТРОЛЬ НАД ЧУЖИНЦЯМИ. Це вперше виявилось у зв'язку з відвідинами купельних місць недалеко Москви, де вже від довгого часу були визначені окремі місця для відвідувачів москвичів та чужинців, але ніколи ніхто цих принципів не придержувався. В минулому тижні спеціальна прислана поліція з доручення Міністерства закордонних справ поінформувала всіх чужинців, що їм не вільно користуватися іншими пляжами поза урядово визначеними. Тих чужинців, які за звичкою примістилися на пляжі для москвичів, поліція усунула. Йдеться, як інформують, про внемозжливення будь-якого контакту совєтських громадян з чужинцями.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

мого, одинокого

Сина ДАНИЛА

який відійшов у інший світ дня 10 червня 1972 р. в його пам'яті складаю 25.00 доларів на Ювілейний Фонд "Свободи".

Батько ТЕОДОР ГУРАЛЬ

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п.

ВАСИЛЯ БАРАНИКА

вдиральця

ЗАУПОВІДА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 13-го червня 1973 р.

о год. 8-й рано

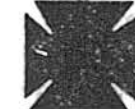
в Церкві св. Йосафата

БОРЕН, Мін.

ДІТИ, ВНУКИ і РОДИНА

Замість квітів на сніжку могилу Батька і Тестя бл. п. д-ра НЕСТОРА Л. САВЧАКА складаємо найширше співчуття Родині Д. і О. Мостовим та переказуємо 10.00 доларів на Фонд "Церква в Погребі" Т-ВО КОЛ. ВОЯКІВ УПА ім. ген. Т. ЧУВРИНКИ в ГРІВНІТОНІ

З глибоким жалем повідомляємо Українське Громадянство, що в п'ятницю, 8-го червня 1973 р. упокоїлась в Бозі у Віпні, Н. Дж. на 67-му році життя

бл. п.

Інж. ЮРІЙ БОГОСЛАВЕЦЬ

уроджений в с. Солотвині, коло Надвірної, Україна, член ОУН та учасник Гутульської УПА.

Опечалений Дружину і Синами, складаємо глибокі шестовні співчуття. ВІДНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

70-й ВІДДІЛ ОДВУ в НЬОАРКУ, Н. Дж.

В четвер, 7-го червня 1973 р. в Нью Йорку, упокоїлась в Бозі на 75-му році життя

бл. п.

МАРІЯ М. МАРТИНЮК

адова по бл. п. Рудольфоні, народжена в с. Потушко, пов. Бібрка, Україна.

ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 11-го червня 1973 р. з похоронного шнудення Володимира до костела св. Станіслава в Нью Йорку, а опісля на цвинтарі Калварія. В Калварії записала сестричка М. Кравців.

ВІДНА ІМ ПАМ'ЯТЬ!

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНЖ. ВІДДІЛ НЬОАРК, Н. Дж. ЧЕТВЕР, 14-го червня 1973 року П'ЯТНИЦЯ, 15-го червня 1973 р. Год. 7-ма вечора

РІЧНІ ВИСТУПИ УЧНІВ

КЛАС ФОРТЕП'ЯНУ і СКРИПКИ

учителів: ТАІСИ БОГДАНСЬКОЇ, РАФАІЛА ВЕНКЕ, ГЕНІ ВОЛЫЦ-ГАЙМ, ДАРІ КАРАНОВИЧ, МАРІ КРИВОУЛЬСЬКОЇ-МАЩЕВІЧ, ГАЛІ МИРОШНИЧЕНКО.

Зала УНДОМУ, 140 Prospect Avenue IRVINGTON, N.J.

Перший раз

ЗА 41 РОКІВ ІСТОРІЇ ІСНУВАННЯ

Radio City Music Hall

на сцені українські танцюристи

ЛЕВКО СТРОЦЬКИЙ

та

РОМАН СТРОЦЬКИЙ

які мають найкращу оцінку американської преси — просять про підтримку українського громадянства.

ЦІННА КНИЖКА ДЛЯ МОЛОДІ

(Закінчення зі стор. 2-й)

стигнства, на походи Свято-слава і т. п. Самозрозуміло, що писання повістей з таких давніх часів вимагає докладного вивчення тогочасних обставин.

З-під її пера вийшли яскраві картини, що змальовують молодому читачеві побут стародавнього Києва. Добре представлений виріз казків і ліній, звичай до християнського Києва. Виразно підкреслена роль української жінки: коли у печенігів жінка була невольницею, то в Україні вона з чоловіком відігравала рівноправну роль в суспільному житті.

Зовнішнє мистецьке оформлення книжки та ілюстрації до її тексту виготовив наш відомий мистець Едвард Кошак. Вони графічно гармонізують з текстом книжки. На обкладинці (як на більшості американських книжок) подано зміст повісті та життєві дані про авторку.

В кінцевому (21-му) розділі авторка подає текст літописного запису, на якому вона базувала своє оповідання.

на, а в примітці авторки, текст якої надрукований на 4-ох сторінках, поданий нарис доби княжого Києва.

Свою працю авторка зробила велику прислугу у культурі українського народу. Вона знайомить молодого читача з давнім минулим нашого народу, а також будить почуття гордості в тих, хто тепер в діаспорі ще почувати себе нащадками наших далеких предків. А для тих, які, як Беря, ще не забули хоч кількох рідних слів, якими могли б ідентифікувати своє походження, вона може стати чарівним свідком-звіллям.

Праця Марії Галун Блох одержала високу оцінку як в американських, так і в українських рецензіях. Уважимо, що її можна успішно використовувати як лектурний матеріал для молоді.

Книжку можна набути в: Athenaeum Publishers 122 East 42 Street New York, New York 10017

Імена Беря (нормандське Бюрга), Милуша, Елек зустрічаємо в Грушевського, Історія України-Руси, том I, ст. 424, 467 і 470.

Мистецька виставка Северина Борачка в Клівленді

Северин Борачок:

Пражки (олія)

Завдяки старанням Прихильників Української Культури в Клівленді відбудеться там у залі школи св. Йосафата у підміській Пармі в дніх від 15-го до 17-го червня ц.р., виставка праць відомого нашого мистця Северина Борачка.

Северин Борачок, якому минуло вже 75 років життя, належить до тих мистців, що силою свого таланту і своєю індивідуальністю вносять у скарбницю мистецтва щось нове і тим записують свої прізвища у книгу історії культури свого народу і цілого людства. В українське мистецтво ввів він чудові кольори імпресіоністів, т. зв. постімпресіоністичного етапу.

Мистець живе і творить у чарівній закутині стейту Мейн. Задум познайомити у-

країнські громади ЗСА і Канади, в першу чергу українську молоді, із творчим доробком Северина Борачка, перебрав на себе його молодший брат, теж мистець, — Марія Борачок. Почавши від 1969-го року, в міру своїх спроможностей, об'їжджає він осередки українського поселення. Своя і чужа критика висловлює про творчість Северина Борачка наскрізь позитивно.

Громада Клівленду матиме змогу оглянути давніші і нові праці Северина Борачка з ділянки малювання і мо-зайки. Відвідавши виставку, кожний переконається, що Всевинний ласкавий для нас, коли обдаровує український народ небуденними талантами, одним з яких є мистець Северин Борачок.

19.

Український піаніст-віртуоз

На сцені в Месей Гол-Торонтська Симфонічна Оркестра. Виходить диригент Волтер Зуєвкін, а з ним — молодий піаніст — Роман Рудницький. Це ж концерт у „Тижні Української Культури“ в 1963 р., де виконав творі Юрія Фіали „Кончертіно“.

Проминуло десять років... У суботу 7 квітня ц.р. в аудиторії школи „Вест Парк“, Роман Рудницький уже професор на музичному факультеті в університеті Індіана, виступив із власним концертом. У програмі твори Ф. Шуберта, А. Рудницького та Ф. Ліста.

Коли згадати фантазію ц-дур Шуберта, моментально думки повертаються до славної фантазії „Вандерер“ (1822), котра визнає не тільки надзвичайної технічної сили, але й драматичного виконання. Щойно перед десяти роками відійдено ще одну фантазію ц-дур в Грау, Австрія. Цей твір, написаний коли композиторів було двадцять літ, є повним контрастом фантазії „Вандерер“. Написана вона в стилі композитора Гумеля, який підкреслює ясність гармонії та плавність техніки. Цим, легким для вуха, твором відкриває концерт Роман Рудницький.

Другий твір в програмі — „Соната опус 10 Антона Рудницького, батька піаніста, переносить слухачів зі століття традиційної, тональної гармонії до століття дисонансів. Цей твір, на темі українських стрілецьких пісень, був досконало виконаний: чисто, присвячуючи пильну увагу

темам та музикальній інтерпретації.

Дуже рідко трапляється нагода почути всіх дванадцять етюдів „Найбільшої Трудності“ на одному концерті. Композитор Франц Ліст, сам перший піаніст-віртуоз, написав ці етюди щоб в першу чергу випробувати спроможність пальців, фізичну силу та витривалість піаніста, не даючи нагоди вловити музикальну інтерпретацію. Професор Роман Рудницький виштов переможцем усіх технічних труднощів, почавши від першого етуду „Прелюд“, кінчаючи славним, могутнім етюдом „Мазепа“.

Грім, негаснучий оплески спонукали піаніста заграгти ще два твори: ліричну „Пісню“ Ревуцького, та знаму „Угорську Раксолю“ ч. 6" Франца Ліста.

Хотіли б ми почути Романа Рудницького в наступному концерті з програмою складеною з більш ліричних творів, де піаніст міг би виявити не тільки техніку, але й свою глибоку музикальність та інтерпретацію у виконанні творів.

А. Г. Верезовська

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
15-го ЧЕРВНЯ 1973 р.

НЮ-АРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Зеп. Січ 371 Вид. о год. 7-й веч. в УНДом в Ірвінґтоні. Прориситься чл. вірнішні ікладжж. — Стефанія Стенді, гол., Леся Назарук, касир, Ю. Варанюк, секр.

НЕДІЛЯ,
17-го ЧЕРВНЯ 1973 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Дж. Місячні збори Т-ва св. Йосафата 217 Вид. о год. 2-й по пол. в УНДом в Ірвінґтоні. Прориситься чл. вірнішні ікладжж. — Стефанія Стенді, гол., Леся Назарук, касир, Ю. Варанюк, секр.

БРЕЙКПОРТ, Конн. Збори Т-ва Укр. Січ 59 Вид. о год. 2-й по пол. в УНДом під ч. 500 Галлетт авл. Прориситься чл. вірнішні ікладжж. — Управ.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 88 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-8400

У НАШІЙ КНИГАРНІ МОЖНА НАБУТИ:

Валентин Сілляніч:

Студентські Часи \$3.00
Спогади Богданівця \$1.00

SVOBODA

81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ВАКАЦІЇ

ДО ВИНАЙМУ В ГАНТЕРІ 4 РОД. НОВИЙ БУДИНОК
Кожне помешкання з приватним входом. Повне устаткування, близько ріки, багато простору.
Дзвонити: (914) 733-0587 або (201) 288-1233

Grand Mountain Hotel
4 милі від Елленвілл, Н. Дж. \$75.00-\$125.00 на тиждень з харчами. Кімнати на тиждень, вікенди або цілий сезон — для родин з дітьми. 20% знижки на цілий сезон.

Басейн, забава, кіно, риболовля.
ТЕЛЕФОН:
(212) 441-3668

HELP WANTED MALE

MECHANICAL MAINTENANCE
No experience required. Paper mill operation. Permanent. All paid benefits. Apply in person.
Lincoln Paper Co.
800 Bergen Turnpike
Ridgely Park, N.J.

MAINTENANCE MAN
Experienced for small plant. Shears, presses, slitters, air compressors, lift trucks. Full time days preferred but will consider part time days. Good starting pay, benefits.
Banner Door, Skillman, N.J.
609-466-1361 M/W

AUTO MECHANIC
For Oldsmobile Dealer, air conditioned shop, all benefits, including pension plan, hosp. and major medical, paid vacation, 10 paid holidays, excellent salary, and excellent working conditions, see Mr. Mitchell or Mr. Solodov at Elizabeth Motors
582 Morris Ave., Eliz., N.J.

TOOL ROOM
TOOL AND DIEMAKERS ALL SHIFTS
Excellent pay and benefits. Modern working conditions. Call John Ungaro, Plant Personnel.
201-549-7200, ext. 2669
FEDDERS CORPORATION
Woodbridge Avenue
Edison, N.J.
An equal opportunity employer

СОЮЗІВКА

ПРОГОЛОШУЄ

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

для хлопців і дівчат

у віці 12 до 18 років

від 23 до 29-го червня 1973 р.

ПРОГРАМА: щоденний прохор, інструкції гри теніса для початківців і завантажувальна основна техніка, тактика, теорія, підготовка до туристичної гри. Інструктори: Юрій Савчук і Зенон Сивилас. Таборники повинні привезти свій власний наряд (включно з трьома банками м'ячів).

Оплата — харч. 4 помешкання: \$66.00; теніс: \$34.00. ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — це найкраща нагода приготуватися до туризму на Союзівку!

Зголошення вислати на адресу:

SOYUZIVKA

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE

Kerhonkson, N.Y. 12446

Tel.: (914) 626-5641

"СОЮЗІВКА"

ОСЕЛЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

в КЕРТОНКОНІ, Н. Дж.

приймає вписи дітей

у віці від 7 до 11 років

— а —

ДИТЯЧУ ОСЕЛЮ

для дівчат —

від 23-го червня — 14 липня 1973 року

для хлопців —

від 15-го липня — 4 серпня 1973 року

Проху прийняти сина/доньку до Дитячого Табору на

тижні, починаючи від _____ до _____

Ім'я таборника _____ Чи член УНС? _____

Адреса _____

Телефон _____

Дата народження _____ Вік _____

Рік у школі _____

Батьки _____

По ближчій інформації та за запитаннями до ви-

повнення, проху зголошуватися на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Kerhonkson, N.Y. 12446

Tel. (914) 626-5641

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Нью-Гейвені, Конн.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в неділю, 17-го червня 1973 року

о год. 3-й по пол.

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

при 961 Вестерфілд Авеню, Гартфорд, Конн.

В Загальних Зборах обов'язкові взяти участь: Члени Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, Відділові Делегати та урядники наявних Відділів УНС:

12, 23, 52, 54, 59, 67, 68, 84, 101, 138, 207, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390 і 414.

ПОРЯДОК НАРАД:

- Відкриття та прийняття порядку нарад.
- Вибір Президії Зборів.
- Відчитання протоколу із попередніх Загальних Зборів і прийняття його.
- Звіт Голови та посадових Членів Управи Окружного Комітету.
- Звіт Контрольної Комісії.
- Дискусія над звітами.
- Удільнення абсолютної Уступачої Управі.
- Вибір Нової Управи та Контрольної Комісії.
- План праці на діловий рік 1973-1974.
- Внески і запити.
- Обговорення організаційної кампанії.
- Закриття.

В Загальних Зборах також участь

Проф. ІВАН ТЕЛОК,

заступник головної передвісника

Українського Народного Союзу.

ПІСЛЯ ЗВОРІВ — ПЕРЕКУСКА

Тарас Силинський Д-р Михайло Онуфорович

секретар голова

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо, що Бенкет для відзначення 80-ліття

„СВОБОДИ“ запланований на 10 червня 1973 р. в Гарт-

форд! ВІДСІЛКАНИПІЗ огляду на приїзд Блаженішого

Верховного Архієпископа Кардинала Кир Йосифа

VII до Сент-Моріс-де-Дістелі.

Сердечно закликаємо членів УНС і все Українське

Громадянство взяти масову участь у привітаннях Бла-

женішого Верховного Архієпископа в Богослужіннях

і в бенкеті, що відбудеться в Американській Готелі в Нью

Йорку, в дні 10 червня 1973 р.

Бенкет УНС для відзначення „СВОБОДИ“ відбудеться

в дні 30 вересня 1973 р. в залі Українського Нар-

одного Дому в Гартфорд, Конн. Квитки закуплені на

10 червня 1973 р. є в наявності на 30 вересня 1973 р. В справі

Бенкету „СВОБОДИ“ будуть ще окремі повідомлення.

LAVENDER LODGE

111 W. Lavender Road Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone (609) 522-2668

ОГОЛОШУЄ ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ

ДНІ 15-го ЧЕРВНЯ ц.р.

Випишмо мешканців з кухнями і приватними лазні-

цями і окремі кімнати з уживанням спільної кухні

і душі. По інформації звертатися:

Phone: Mrs. Artemisia Nikorovich, (609) 522-2668

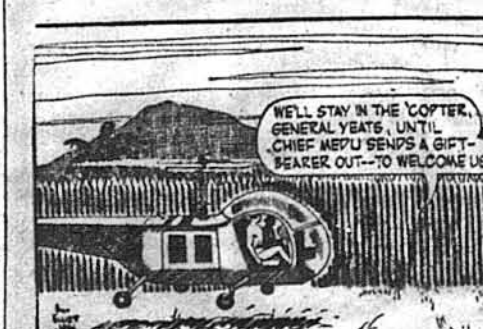
БОНГАЛО АПАРТАМЕНТ І КІМНАТИ

до винайму від зараз у Вайлдвуд Крест

121 E. Buttercup St. Wildwood Crest, N.J.

Телефони: у Філадельфії (215) CE 2-9875

Wildwood Crest (609) 522-2811

Будемо сидіти в гелікоптері, генерале Іссе, аж поки

вождь Меду не приїде нам

своїм виспаняком дарунок,

щоб привітати нас...

Але ж Меду не буде зна-

ти, що я прибуваю з Тар-

заном; його приятелі! Чо-

му він має прислати дару-

нок гелікоптерів, який мо-

же відшати його ворога?

Кожного, хто прибуває до

цієї подивної оселі, віта-

ють як приятелі, — аж по-

ки він виявиться ворогом!

Я, Нумі, з оселі лікуючих

мужиків вітаю приятелів, який

відвідує нас — і запитує, я-

ке його прізвище!